అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఫిబ్రవరి 2017

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం:

శ్రీమాత చేపట్టిన రూపాంతరీకరణ కార్యక్రమం కేవలం మనిషికి మాత్రమే పరిమితం కాలేదు. అతిమానస అస్తిత్వంలోకి పరిణామం చెందే క్రమంలో మనిషితో పాటు ప్రభావితం కావలసిన వివిధ చేతనా దశలలో మరియు స్తరాలలో నున్న అనేక జీవులు కూడా వున్నాయి. అట్టి జీవుల వరుసలో మనిషి ఒకడు. పరస్పర అనుసంధానమై వున్న ఈ జీవు లందరినీ పరిగణనలోకి తీసుకొని, వాటిపై పనిచేయవలసి వుంటుంది. వాటిలో సృష్టి పునరావృతమయ్యే ప్రక్రియలపై ఇంతవరకు ఆధిపత్యం నెరపిన దేవత లున్నారు. పునరావృతమయిన తదుపరి పరిణామక్రమాన్ని అతిమానసచేతన చేపట్టడంతో, మనిషికి దేవతలతో నున్న సంబంధం మరియు దేవతలకు భూలోకంతో నున్న సంబంధం మార్పు చెందడం తప్పదు. శ్రీమాత భూలోకానికి, మనుషులకు, పశుపక్ష్యాదులకు, వృక్షజాతికి మాత్రమే తల్లి కాదు, దేవతలకు, దానవులకు కూడా తల్లి అయినందు వలన ఆమె బిడ్డలైన వీరందరి పైన తన దివ్యప్రేమను వర్షింపజేసి, అతిమానస సృష్టి ఆవిర్భావం సులభతరం కావడానికి, తాను తలపెట్టిన నవ్యదివ్య మార్గాన్ని వారికి సైతం నేర్పించవలసి వచ్చింది. శ్రీమాత చేపట్టిన మహత్తర కార్యక్రమాలలో ఆ విభాగాన్ని ఈ సంచికలో ప్రస్తావించడమైనది.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

ప్రశ్న: సర్వేశ్వరుడు ఈ ప్రపంచాన్ని రూపొందించమని మిమ్ములను ఆదేశించి నపుడు, చేయవలసిందేమిటో మీకు తెలిసిందా?

నాకు దానిని గురించి తెలుసుకోవలసింది ఏమీ లేకుండింది, ఎందుకనగా సర్వేశ్వరుడు సమస్తమును తనలోనే ఇముడ్చుకొని వున్నాడు: సమస్త లోకాన్ని, లోకజ్ఞానాన్ని, దానిని రూపొందించే విజ్ఞానాన్ని. ఒక ప్రపంచం వుండాలని ఆయన ఎప్పుడైతే నిర్ణయించు కున్నాడో ప్రప్రథమంగా ఆయన లోకజ్ఞానాన్ని, లోకాన్ని రూపొందించే శక్తిని వెల్లడి గా వించాడు. అదే నేను. అప్పుడు ప్రపంచాన్ని రూపొందించమని నన్ను ఆదేశించాడు.

CWM 13:52`

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

దేవమాత

దైవచింతన దారితప్పి కాలగమనం కుంటుబడిన
దౌర్భాగ్యపు కాలం వెనుక, మరణోన్ముఖ జన్మ వెనుక
చేతనావృత దివ్యశక్తి స్థిరనివాసమున్న దచట.

పరమేశ్వరుడు హృదయ గుహ్యమందిర మందుండి
అతని జ్ఞానపుత్రి జ్ఞానశక్తి జ్ఞానానికి జోడు
ఇంద్రచాప రంగులీను మనోప్రాణ లోకాలను
నిర్మించాలని దిగింది దివినుండి భువికి.

ఆమోఘమగు అతిచేతన అసామాన్య వెలుగు
అపారమగు అచేతన అనాలోచిత అవస్థ మధ్య
పదార్థ ప్రపంచ అనునిత్య నిద్రాస్థితిలో
స్వాప్నిక సుషుప్తి యందలి తారల తారాటాల్లో
తన జీవితకృత్యాల సాహస సౌరభాన్ని
గుండె కన్న కలలలోని ఆవేశ ప్రాభవాన్ని
నిర్వేద నిరుత్సాహ శూన్యంపై విధిస్తుంది.

అవచేతన చేతలలో నున్న ఆమె ఉనికి
లోకపు వైఫల్యాలను నివారించి నయం చేసి
వివేకహీన విశ్వమందు విషాదాంత సంఘటనలను
పరమాత్ముని పారవశ్య పరమానంద హేలలో
దివ్యమైన సుఖాంత నాటికలా మలుస్తుంది.

దైవానికి తల్లి ఆమె మన అంతరాత్మల మాత ఆమె;
మహాకాల గమనంలో దైవానికి సహజాతులం
మనం అనంత కాల భాగస్తులం శాశ్వతత్వ వారసులం.

CWSA 2:642-43

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

భగవంతుని సృజనాత్మక దివ్యశక్తి

ఏకైక మూలాధార మహోన్నత శక్తి

ఏకైకము, మూలాధార నిలయము, సర్వోన్నత దివ్యశక్తి యగు శ్రీమాత సర్వలోకాలకు అత్యున్నతమైన స్తరాలలో ప్రత్యక్షమై వుంటుంది, తన సత్యచేతనలో ఆ పరమేశ్వరుడిని నిలుపుకొని వుంటుంది. అప్రతిహతమైన దివ్యశక్తికి, అనిర్వచనీయమైన భగవానుని ఉనికికి ఆమెయే ఏకైక ఆశ్రయము. తనలోనే వున్న లేక తాను స్వాగతించిన, అభివ్యక్తం కావలసిన పరమసత్య సూత్రాలేవైతే దైవికమైన మార్మిక పరిధులలో దాచబడి వున్నాయో వాటిని తన అనంత చేతనా ప్రకాశంలో వెల్లడి చేసి, తన అమోఘ శక్తిలో, తన అపరిమిత చేతనాస్థితిలో ఒక శక్త్యాత్మక రూపాన్ని కల్పించి లోకమందు ప్రకటితం కాగల ఒక శరీరాకృతి నిస్తుంది. భగవంతుడు ఆమెలో ఒక శాశ్వత సచ్చిదానందంగా సర్వదా సాక్షాత్కరించి వుంటాడు, ఆమె ద్వారా తన ఏకైకము మరియు ద్వైతము అగు ఈశ్వర శక్తి చేతనగా మరియు పురుషుడు — ప్రకృతి అనబడు ద్వైదీ సిద్ధాంతంగా ప్రకటితమౌతాడు, ఆమెచే దివ్యలోకాలలోను, దివ్య స్తరాలలోను, దేవతలలోను, వారి దివ్యశక్తియుక్తులలోను నియుక్తుడై వుంటాడు, ఆమె మూలంగా ఎరుక కలిగిన మరియు ఎరుక లేని లోకాలలో నున్న వాటన్నింటిలోను గుర్తించబడతాడు. సర్వమూ ఆమె భగవంతునితో సల్పు క్రీడావిలాసమే, సర్వమూ ఆమెచే అభివ్యక్తం చేయబడిన ఆ శాశ్వతుడి అతీంద్రియ రహస్యాలే, ఆ అనంతుడి మహాద్భుతాలే. సర్వమూ ఆమెయే ఎందుకనగా సమస్తము దివ్యచేతనాశక్తి యొక్క పక్షాలే, భాగాలే. ఆమెచే నిర్ణయించబడి, భగవంతుడిచే ఆమోదించబడినది తప్ప వేరొకటి ఇచ్చటగాని, మరోచోటగాని వుండలేదు. భగవంతుని ప్రేరణతో ఆమెచే గ్రహించబడి ఆమె సృష్ట్యాత్మక దివ్యానంద హేలలో బీజంగా నాటబడినది తప్ప వేరొకటి రూపొందలేదు.

CWSA 32:14-15

మహాశక్తిగా శ్రీమాత

అజ్ఞానంధకార బంధురమైన త్రిలోకాలకు ఆధిపత్య మహాశక్తి యగు శ్రీమాత, అతమానస దివ్యతేజోమయము, పరమ సత్యమయమగు జీవితము, పరమ సత్యమయ

మగు సృష్టి నెలకొని వుండే స్థాయి ఏదైతే పైనుండి భువికి కొనితేవలసి వున్నదో, ఆ స్తరానికి మరియు ఊర్ధ్వముఖంగా ఎదిగి అధోముఖంగా దిగివచ్చే విభిన్న చేతనాస్తరాల వ్యవస్థ, ఏదైతే జోడు నిచ్చెనలపై సాగే కదలికల మాదిరిగా మహాపదార్థపు అవిద్యలోకి దిగజారి తిరిగి జీవితము, అంతరాత్మ, మనస్సుల వికసనంతో ఊర్ధ్వ ముఖంగా పరమాత్మ యొక్క అనంతత్వంలోకి చేరుకుంటుందో, ఆ స్తరానికి మధ్య ఉపస్థితయై వుంటుంది. ఈ విశ్వంలోను, ఈ భూలోక పరిణామక్రమంలోను ఏది వుండవలసి వున్నదో దానికి, తాను ఏది గమనిస్తుందో, అనుభూతి చెందుతుందో, తననుండి బహిర్గతమౌతుందో దానికి, అనుగుణంగా వుండి తీరాలని నిర్ధారించే మహాశక్తిగా సమస్త దేవతాగణానికి పైగా నిలిచి వుంటుంది. తన సర్వ దివ్యశక్తులను, దివ్యవ్యక్తిత్వ లక్షణాలను కార్యాచరణకై క్రియాశీలం గావిస్తుంది, వాటి అభివ్యక్తులను ఈ క్రింది లోకాలలో కొనసాగే కార్యక్రమాలలో జోక్యం చేసుకొనుటకు, వాటిని నిర్వహించుటకు, పోరాడి వశపరచుకొనుటకు, అవి సరైన దిశలో నడిచి నియమానుసారంగా వర్తించుటకు, వాటి శక్తులు సమిష్టిగాను మరియు ప్రత్యేకంగాను పనిచేయు విధానాలను నియంత్రించుటకు ప్రయోగిస్తుంది. ఆ దివ్యాభివ్యక్తులనే జనులు యుగాల తరబడి ఆమె విభిన్న రూపాలుగా, విభిన్న వ్యక్తిత్వాలుగా వేర్వేరు నామాలతో పూజిస్తున్నారు. ఈ దివ్యశక్తులు, వాటి అభివ్యక్తుల ద్వారా ఆమె తన దివ్య విభూతులను మానసిక, శారీరక స్థితులను సిద్ధపరచి రూపొందిస్తుంది — తాను సర్వేశ్వరుని దివ్య విభూతులకై మానసిక, శారీరక స్థితులను సిద్ధపరచి రూపొందించినట్లుగా, ఆ విధంగా భౌతిక ప్రపంచమందు తన శక్తి, తన లక్షణము, తన ఉనికి యొక్క కాంతికిరణం ఒకింతైనా మానవ చేతనారూపంలో ప్రచ్ఛన్నంగా ప్రకటిత మవుతుందేమోననే ఆశతో. ప్రాపంచిక క్రిడావిలాస దృశ్యాలన్నీ ఆమె మానవరూపం ధరించి, స్వర్లోక దేవతలు ఉపచారకులుగా నటించిన ఒక పథకం ప్రకారం ఆమె స్వయంగా రూపొందించిన నాటకంగా వుంటాయి.

CWSA 32;16-17

శ్రీమాతయొక్క చతుర్విధ మహాశక్తులు

ఈ విశ్వానికి దిశానిర్దేశం చేయుటలోను, ప్రాపంచిక వ్యవహారాల నిర్వహణా కార్యక్రమంలోను శ్రీమాతయొక్క నాలుగు దివ్య క్రియారూపాలు, మరియు దివ్య

వ్యక్తిత్వ లక్షణాలు ప్రధాన పాత్రను పోషించాయి. ఒకటి, ఆమె ప్రశాంత విశాలత్వము, గ్రహణశక్తి యుక్తమైన వ్యావహారిక జ్ఞానము, అచంచల దయాళుత్వము, అక్షయమైన కనికరము, సర్వోత్కృష్టము, సర్వాతిశయమగు మహారాజ్ఞిత్వము. మరొకటి, మహత్తరమగు బలసంపద, ఆపశక్యంగాని తీవ్రోద్రేకంతో కూడిన దివ్యశక్తి, యోధ లక్షణ వైఖరి, సర్వాతిశయ సంకల్పబలం, ఉద్రేకపూరిత చురుకుదనం మరియు ప్రపంచాన్ని మొత్తం కుదిపి వేయగల మహాశక్తి. మూడవది, అతి సున్నితత్వము, లయబద్ధము, సౌందర్యము, సామరస్యతల సారభూతమైన మాధుర్యము, ఉత్సాహము, అవగాహన కందని సూక్ష్మ జ్ఞానసంపద, తప్పించుకోలేని ఆకర్షణ, పారవశ్యత గొలిపే సొగసు. నాల్గవది, సర్వ విషయాలపై సంపూర్ణమైన, అపారమైన, అతి సన్నిహితమైన విషయ పరిజ్ఞానము, శ్రద్ధాపూర్వకము, లోపరహితమగు కార్యాచరణ మరియు అన్నింటిలోను నిశ్చలమైన, నిర్దిష్టమై పరిపూర్ణత. దివ్యమైన జ్ఞానము, శక్తి, సామరస్యత, పరిపక్వత వాటికున్న ప్రత్యేక లక్షణాలు. ఈ మహాశక్తులనే అవి తమతో పాటు ఈ లోకంలోకి కొనివస్తాయి. ఎవరైతే వారి లౌకిక స్వభావాన్ని శ్రీ మాతయొక్క ప్రత్యక్ష, సజీవ ప్రభావానికి తెరిచి వుంచుకోగలరో వారిలోను, దివ్య పరిణామ దిశగా సాగేవారి ఊర్ధ్వముఖ గమనంలోను వాటి దివ్య విభూతులను మానవాకారంలో తప్పక ప్రత్యక్ష పరుస్తాయి. ఈ నాలుగింటికీ మనం నాలుగు విశిష్ట నామకరణలు చేసాము, మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి.
CWSA 32:17-18

శ్రీమాతయొక్క ఇతర విశిష్ట వ్యక్తిత్వాలు

శ్రీమాతయొక్క ఇతర విశిష్ట వ్యక్తిత్వాలున్నాయి, కానీ వాటిని భూమండలం లోనికి కొనిరావడం అంత తేలిక కాదు. అదీ గాక, పృథ్వీతత్వం పరిణామం చెందే క్రమంలో వాటికి అంత ప్రముఖ పాత్ర లేదు. అయితే, వాటిలో అతిమానస సాక్షాత్కారానికి అత్యావశ్యకమైన దివ్య వ్యక్తిత్వ ఉనికి వున్నది. అది అన్నింటినీ మించినది, అద్భుతావహమైన, అత్యంత శక్తివంతమైన పారవశ్యత, మహదానందం ఏవైతే మహోత్కృష్టమైన దివ్యప్రేమసాగరం నుండి ప్రవహిస్తాయో, ఏ దివ్యానందమైతే అతిమానసస్థితియొక్క శిఖరాగ్రపు ఎత్తులకు పదార్థ ప్రపంచపు అట్టడుగు లోతులకు మధ్యనున్న అగాధాన్ని సరిచేయగలదో, ఏ దివ్యానందస్థితి ఆధ్యాత్మిక దివ్యజీవనానికి

దారి తీయగలదో, ఏదైతే తన గుప్తశక్తుల నుండి విశ్వముయొక్క ఇతర దివ్యశక్తుల కార్యక్రమాలకు ఇప్పటికీ అసరా నందిస్తున్నదో — అదే ఆ దివ్యవ్యక్తిత్వము.
CWSA 32:23-24

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

దేవమాత

(సత్యవంతునితో సహజీవనం సంవత్సర కాలం మాత్రమేనని తెలుసుకొని ఆతనినే పరిణయమాడిన సావిత్రి అంతర్ముఖ ఆలోచనా పథంలోని ఒక ఘట్టం. శ్రీ కె. వి. రావుగారి 'సావిత్రి' తెలుగు అనువాదం, రెండవ సంపుటి, పుస్తకం 7, ఆశ్వాసం 5, పుటలు 963-64 నుండి సేకరించడమైనది.)

అదివరకే ఆమెలో ఒక అభిన్నత్వం వుంది. అదింతవరకు మరుగున పడిపోయి వుంది. నిజానికి భగవంతునికి, జీవునికి మధ్య ఎప్పుడూ అభిన్నత్వమే వుంది, వుంటుంది. కాని అది జీవుడు తెలుసుకొనేంతవరకు మరుగునపడి వుంటుంది. అలా మరుగున పడిన అభిన్నత్వం ఇపుడు సావిత్రి దృష్టిలో పడేంతగా మేలుకొంది. తాను పరాత్పరునికి ప్రియాతిప్రియమైన దానినని ఆమెకు తెలిసిపోయింది.

ఆ దేవుళ్ళు, దేవేరులు అందరూ కూడా ఆమె, పురుషుడు, ప్రకృతి అనేది ఆమెకు తెలిసింది.

దివ్యసౌందర్యం, దివ్యానందంయొక్క మాతృమూర్తి, బ్రహ్మదేవుని విశాల సృజనశీలియైన ఆలింగనంలోని దివ్యవాణి తానేనని ఆమె గ్రహించింది. సర్వ శక్తివంతుడైన శివుని వొడిలో ఆసీనయైన పరాశక్తి తానేనని తెలుసుకొంది. తమ ద్వైదీభావన, లేక ఇరు కేంద్రాల నుండి వారి చూపు నిర్మించిన ఈ లోకాల నవలోకిస్తున్న ఈశ్వరుడు, దివ్యమాత, శివ శక్తులేనని సావిత్రి గ్రహించింది. బ్రహ్మానందంలో సదా పెన వేసుకుపోయి వున్న కృష్ణుడు, రాధ వారేనని దర్శించింది. ఆరాధకుడు, ఆరాధ్యుడు ఒకరిలో ఒకరు మునిగిపోయి ఒకటైపోయిన అభిన్నత్వాన్ని ఆమె దర్శించింది.

ఏ చూపూ వర్ణించలేని ఆకారంగల ఒకామె, చిట్టచివరి గదిలో బంగరు గద్దెపై కూర్చొని వుంది. ప్రపంచానికి సంబంధించిన, ఎవరు చేరలేని మూలాన్ని ఒక్కరు మాత్రమే, సావిత్రి మాత్రమే అనుభూతి చెందింది. ఆ మహాశక్తి నుండి చెదరి వెలికి

వచ్చిన శక్తియే తానని గ్రహించింది. దృష్టి కందని, దృష్టి కతీతమైన సౌందర్యమామె, ప్రపంచం చేరుకోవాలని తపించే గమ్యమామె. ఈ సమస్త జ్ఞానమూ ఆ మహాతేజస్విని యొక్క ఒక కాంతిపుంజం మాత్రమే. ఏది లేకుండా ఈ జీవనం, ప్రాణం మనలేవో ఆ మహత్తు ఆమె.

సావిత్రి: 525 శ్రీఅరవిందులు

నేను ఎల్లప్పుడూ ఉన్నాను

ఈ సృష్టి చరిత్రలో ఎక్కడైనా దివ్యచేతన ఆవిష్కరించ బడటానికి అవకాశ మున్నప్పుడల్లా అక్కడ నేనున్నానని ఒక రోజు చెప్పాను. ఇది ఒక సత్యం. ఇది సావిత్రి గాథ లాంటింది. ఎప్పుడూ ఉన్నాను, ఎల్లప్పుడూ ఉన్నాను, ఇక్కడ, మరొక చోట... అలా కొన్నిసార్లు ఒకేసారి నాలుగు విభూతులతో ఉండటం జరిగింది. ఇటలీ, ఫ్రెంచి పునరుజ్జీవన సమయంలో అలా జరిగింది. మరొకసారి క్రీస్తు ఉన్నప్పుడు కూడా... మీకు తెలుసా చాలా సార్లు... చాలా సార్లు నాకు జ్ఞాపకం ఉంది. అవన్నీ చెప్పాలంటే చాలా బృహద్గ్రంథా లవుతాయి. ఈ జన్మలోనో, మరో జన్మలోనో పాత్ర పోషించిన ప్రాణచేతన యొక్క నిర్దిష్టమయిన యోగసంభూతమయిన రూపాలు — మరొక విధంగా చెప్పాలంటే అమరమయినవి. (ఈ రూపాలన్నీ స్వతంత్రమూ, అమరమయిన మనుగడ కలిగినవి). ఈ సారి నేను వచ్చి యోగం ప్రారంభించగానే అన్ని దిశలనుండి ఈ శక్తులు వచ్చాయి, అవి కాచుకు కూర్చు న్నాయి. కొన్నయితే అలా కాచుకొనే వున్నాయి, కొన్ని మాత్రం పని చేస్తుండినాయి. (అవి తమ స్వతంత్ర జీవనాలను సాగిస్తూ ఉన్నాయి) అవన్నీ ఒక చోట మరో మారు గుమిగూడాయి. ఆ విధంగానే నాకు జ్ఞాపకాలు కలిగాయి. ఒకదాని తరువాత ఒకటి ఈ ప్రాణిక శక్తిరూపాలు వచ్చాయి, ఒక ప్రళయంలా. నాకు ఒక్కొక్కదాన్ని జీర్ణించుకోవటానికి సరిపడినంత సమయం ఉండేది కాదు. ఒకదానిని చూసి, గుర్తించి, సమగ్రపరిచేలోగా మరొకటి వచ్చేది. అవి చాలా స్వతంత్రమైనవి, అయితే తమ పని తాము చేసుకోగలవు, కానీ అన్నీ కేంద్రీకృతమైనవి, అన్ని రకాలయినవి, అన్ని రకాలు... ఎన్నయితే ఊహించగలరో అన్నీ ఉండేవి. అవి కొన్ని మనుషులలో కూడా ఉండేవి. అవి కేవలం స్త్రీ శక్తులే కాదు.

శ్రీఅరవిందులను నేను కలవక ముందు అవి వస్తూనే... వస్తూనే ఉండేవి.

రాత్రి తరువాత రాత్రి. కొన్ని సార్లు పగటి సమయంలో కూడా. కొన్ని సార్లు సమూహంలా వచ్చేవి. తరువాత శ్రీఅరవిందులతో నేనా విషయం చెప్పాను. ఆయన అది చాలా సహజం అని చెప్పారు. నిజానికి ప్రస్తుత మహాశక్తి అవతరణలో అది చాలా సహజం (శ్రీమాత తననే మూడవ వ్యక్తిగా చెపుతారు) ఆమెతో అనుసంధానమై ఉన్నదంతా పాలు పంచుకోవా లనుకుంటుంది. అది చాలా సహజం, ప్రాణిక చేతనలో అది మరింత నిజం. ప్రాణిక శక్తులను వ్యవస్థీకరించటం, కేంద్రీకరించటం, వృద్ధి చెందించటం, ఏకీకృతం చేయటం, నియంత్రించటంతో చాలా సార్లు నిమగ్నమై ఉండవలసి వచ్చేది. ఇలా చాలా అసంఖ్యాకమయిన ప్రాణిక రూపాలు తమ తమ ప్రత్యేకమయిన శక్తులతో చరిత్రలో తమ పాత్రను నిర్వర్తించి యిపుడు మళ్ళీ తిరిగి వచ్చాయి.

శ్రీమాత సాధకునితో సంభాషణలు, 26 జూన్ 1962

ద్వాదశ మౌక్తిక కిరీటం పైన... దేవతలకు కొంచెం పైన... అక్కడే మేడమ్ థియోన్ నన్ను గుర్తించింది, నా తలపై నున్న పన్నెండు ముత్యాల సమాహారంతో. “అలా ఉండటం చేత నువ్వు దివ్యశక్తివి, దివ్యమాతవి. కేవలం ఆమెకే యిలా ఉండటం సాధ్యం” అని నాతో అన్నది. నాకెపుడూ అలాంటి ఆలోచన ఏమాత్రం కలగలేదు. భగవంతుడికి ధన్యవాదాలు.

శ్రీమాత సాధకునితో సంభాషణలు, 11 మే, 1963

మహేశ్వరీ తేజం! అది ఎపుడూ నా చుట్టూ ఉన్నట్లు వుండింది. ఎందుకనగా మేడమ్ థియోన్ నన్ను మొదటిసారి చూసినపుడు ఆవిడ మొదట చెప్పిన విషయం అదే. ఆమె ‘మహేశ్వరి’ అని అనలేదు. “నీ చుట్టూ ఒక శ్వేత కాంతి ఉంది.” అని అన్నది. అది స్వయంగా అన్ని దుస్సంకల్పాలను కరిగించి వేస్తుందని చెప్పింది. నేను అది అనుభవించాను. అట్టి జీవులు మట్టిలో కలిసిపోవడం చూశాను....

థియోనును కలవక ముందే నేనా శక్తిని ఉపయోగిస్తూ ఉండేదాన్ని. దాని గురించి నాకేమీ తెలియదు, కానీ నా కది కనిపించేది. మేడమ్ థియోన్ చెప్పింది ‘అది నీ తేజస్సు’ అని. నేనెవరిని అనేది నాకు తెలియజేసింది ప్రప్రథమంగా థియోనే. నా తలపై ద్వాదశ మౌక్తిక కిరీటాన్ని చూశానని చెప్పింది. నా మటుకు నాకు దాని అనుభవం ఉండేది. ఆ తర్వాత నా ఇచ్ఛ ప్రకారం నేను ఆ శక్తిని వాడుతూ ఉండే దాన్ని. నేను కేవలం పిలిస్తే చాలు. మిమ్మల్ని చూసినట్టుగానే ఆ శక్తుల్ని నేను ఒక

వస్తువులా చూడగలిగేదాన్ని.

శ్రీమాత సాధకునితో సంభాషణలు, 10 జూలై 1965

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

శ్రీమాత — దేవతలు

వైదిక దేవతలు

నేను వేదాలను చదువుతూనే వుంటాను. అది ఎంత కమనీయంగా వుంటుందో, ఆ ఋక్కులను చదివినవారికి ఎంత ఫలవంతమో, సిద్ధిని పొందటానికి ఎంత శక్తి వంతమో నేను గ్రహించాను.

శ్రీఅరవిందులతో ఒక రోజు ఈ స్తోత్రాలను అన్నీ దేవుడికి అనువదించి చెపుతున్నపుడు — అగ్ని నాకు నిజంగా దర్శన మిచ్చాడు. అయితే నిన్న అగ్ని దేవుడు కాదు. అది ఒక జీవశక్తి ఉనికి. అది పరమోత్కృష్టమైన దైవికస్థితి, ఎంతో సన్నిహితమైనది, స్పష్టమైనది, తీవ్రమైనది, జీవంతో తొణికిస లాడేది, సజీవమైనది.

సాధకునితో సంభాషణలు 8 ఏప్రిల్ 1961

శ్రీమాత

నేనా దేవత లందరితో సంస్పర్శ కలిగి ఉన్నాను, ఆ మహనీయ మూర్తులతో; దాని తో చాలా వరకు వారి వైఖరి మారింది. మార్పు చెందాలని అనుకోనివారి పద్ధతులను కూడా ఎంతో కొంత ప్రభావితం చేసింది.

ప్రత్యక్షంగా అభివ్యక్తమైన పరమాత్మతో మనిషికి కలిగిన అనుభవం అసాధారణ మయినది. అది విశ్వచరిత్రకు ఒక సరికొత్త నిర్వచనాన్నిచ్చింది. వేదయుగానికి, వైదిక మార్గంలో పరమాత్మతో సంబంధానికి మరియు వేదాంత ఆవిర్భావానికి మధ్యగల తేడాను శ్రీఅరవిందులు ఉటంకించారు: ఆరాధన, ప్రేమ, భక్తి, అంతరంగ మందలి దైవం....

ఈ పరమాత్మతో సంబంధమనేది కేవలం మనిషికే సాధ్యం. ఎందుకంటే ఈ విశ్వచరిత్రలో మనిషి ఒక ప్రత్యేకతను కలిగి ఉన్నాడు, అతనిలో దైవం కొలువై

ఉండటం వలన. ఎందరో దేవతలు ఈ అనుభవం కోసం మానవ శరీరాలను ధరించారు.

శ్రీమాత సాధకునితో సంభాషణలు, 30 జూన్ 1962

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

30 సెప్టెంబరు 1914 న శ్రీమాత ప్రార్థన

మన దివ్యమాత మనతోనే వున్నది. తలాతల లోతుల్లో నుండీ యింద్రియ గోచర బాహ్య ప్రపంచం పర్యంతం సంపూర్ణ చైతన్యంతో, సర్వేశ్వరునితో మనము తాదాత్మ్యం చెందునట్లు ప్రమాణం చేసింది. ఈ సందర్భాలలో అంతా అగ్నిదేవుడు తన పరిశుద్ధాత్మకమైన జ్వాలతో, అన్ని అవరోధాలను హరించివేసి, శక్తులను ప్రజ్వలింప జేసి, సంకల్పాన్ని ఉత్తేజపరచడంలో సహకరిస్తానని హామీ నిస్తాడు. తద్వారా సత్యసాక్షాత్కారం వేగవంత మవగలదు. ఇంద్రుడు మన జ్ఞానసంపదను సమగ్రంగా ప్రకాశవంతం చేయుటకు మనతోనే ఉన్నాడు. సర్వేశ్వరుని దివ్యానంద స్థితులను అందివ్వగల సోముడు మనల్ని తన అనంత, అద్వితీయ, అపూర్వ ప్రేమతో రూపాంతరీకరించాడు. ఓ దివ్య మధురమయి మాతా! పరవశంతో, వర్ణించ నలవికాని కోమలత్వంతో, అనంత విశ్వాసంతో, నీకు నతమస్తకమై నమస్కరిస్తున్నాను. ఓ జ్వాజ్వల్యమాన అగ్నిదేవా! నీవు నా యందు సజీవంగా నున్నవాడవు, నిన్ను ఆహ్వానిస్తున్నాను. మరింత సజీవంగా నాలో విరాజిల్లి, నీ జ్వలనం మరింత తీవ్రతరం గావించమని నిన్ను వేడుకొంటాను. నీ జ్వాలలు ఉవ్వెత్తున, శక్తి సంభరితంగా వెల్గొందాలి, దానిలో అస్తిత్వమంతా కేవలం తీక్షణ జ్వాలాక్షేత్రం గావాలి, ఒక పవిత్రీకరించు అగ్నిగుండం కావాలి. ఓ ఇంద్రా! నిన్ను అమితంగా గౌరవిస్తాను, కీర్తిస్తాను, నాతో ఏకమవాలని, నా ఆలోచనా సరళిలోని అంతరాయాలను తునకలు చేసి, దివ్యజ్ఞానాన్ని అనుగ్రహించాలని వేడుకుంటాను.

CWM 1:253-54

అధిమానస దేవతలు; దైవానికి శరణాగతి

అధిమానసానికి చెందిన దేవీదేవతలు ఆ జగదీశ్వరుడికి శరణాగతు లవలేదు. ఎందుకంటే వాళ్ల కంటూ తమదైన దివ్యశక్తి వున్నది. వాళ్ళు ఉన్నత చేతనలో వసిస్తారు. శ్రీఅరవిందులు సశరీరులై ఉన్నప్పుడు, నేను దుర్గాపూజా దినాల్లో ఆశీస్సుల

నిస్తుండేదాన్ని. అప్పుడు ఆ దేవతలు నన్ను సందర్శించడం జరిగేది. పై అంతస్తు నుండి దిగివచ్చి ధ్యానములో కూర్చున్నప్పుడు దేవీదేవతలంతా అరుదెంచి అక్కడ సమావేశమయ్యేవారు. కానీ వాళ్ళంతా నిజానికి స్వతంత్రులు, తెలుసా! ఉదాహరణకి కాళికి చెందిన అనేక అంశాల్లో, ఒక అంశారూపం వచ్చి ఈ మనుషులు చేసే తప్పులను గురించి వాపోయేది. నేను ఆమెను శాంతిప జేసేదానిని. క్రిందటి సంవత్సరం దుర్గాపూజా దినాల్లో ఒక రోజు దుర్గకు చెందిన ఒక అంశారూపం నా వద్దకు వచ్చింది. ఆమె అత్యద్భుతంగా వుండింది. నేనామెను సర్వేశ్వరునికి శరణాగతి చెందమని అడిగాను. అప్పుడు ఆమె అన్నది — "అవునవును, ఖచ్చితంగా ఇదే విషయాన్ని మీరు నాకు చెప్పాలని కోరుకున్నాను. నేను ఆ పరమాత్ముని శరణు పొందడానికి సిద్ధంగా వున్నాను." ఆమె నిజంగా అపూర్వమైనది. 1960 లో అతిమానస ఆవిర్భావ వార్షికోత్సవ దినానికి ముందు రాత్రి శ్రీకృష్ణుడు నా వద్దకు వచ్చాడు. ఇలా అన్నాడు — "రేపటి సందేశాన్ని నేను వితరణ చేస్తాను". అన్నట్లుగానే మరుసటి ఉదయం నేను క్రిందికి వెళ్ళినప్పుడు అతడు నా ఒడిలో కూర్చుని, వచ్చిన వారందరికి ఆశీస్సులు అందించడం మొదలుపెట్టాడు. అతడు చేసేదానిని చూస్తూ వుండటం నిజంగా ముచ్చట గొల్పింది. ఈ దేవత లందరూ వాళ్ళకున్న శక్తులతో స్వతంత్రులు, వాళ్ళ కిష్టమైనది చేయడంలో స్వేచ్ఛాపరులు.

ఇక్కడ కాదు, వేరే ఇంట్లో వున్నప్పుడు శివునితో ఎంతో గాఢానుబంధాన్ని కలిగి వుండేదానిని. ఆయనను ఈ భూమిపై అవతరించమని అడిగాను. ఆయన అన్నాడు "ఊ..హూ నేనలా చేయను. ఈ భూమిపై అతిమానసజాతి ఏర్పడినప్పుడు మాత్రమే నేను వస్తాను."

ఇహ నేనేమీ మాట్లాడలేకపోయాను, ఆయన స్వతంత్రుడు. నేను ఈ భూమిపై జన్మ ఎత్తినప్పటి నుండీ ఈ దేవీదేవతలు ఎల్లవేళలా నాతోపాటే ఉన్నారు. గడిచిన రోజుల్లో నేను వసారాలో పచార్లు చేస్తున్నప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు నాతో పాటే నడిచేవాడు.

నాకు తెలుసు ఈ దేవీదేవతలు నూతన సృష్టిలో, నూతన అతిమానస జగత్తులో మానవులకు సహరిస్తారని.

Mother You said So

సర్వేశ్వరునికి 'దుర్గ' శరణాగత మవ్వడం

శ్రీఅరవిందులు ఇక్కడవున్నంతకాలం ఆయన చెప్పే నాలుగు రూపాలు, దివ్యమాతకు చెందిన నాలుగు దివ్య వ్యక్తిత్వాలు, ఎప్పుడూ యిక్కడే వున్నాయి... నేనెప్పుడైనా నీకు చెప్పానా? నేను దుర్గాపూజా దినాల్లో క్రింది అంతస్థులోకి వచ్చినప్పుడు, అది క్రిందటి సంవత్సరానికి ముందు 1960 లో, ఆ వార్షికోత్సవం తరువాత (అతిమానస ఆవిర్భావ తొలి వార్షికోత్సవం ఫిబ్రవరి 29, 1960) (ప్రతి సంవత్సరం జరిగే పూజాదినాల్లో రెండు మూడురోజులముందు దుర్గాదేవి నా వద్దకు వచ్చేది) నేను నడుస్తూవుండగా ఇట్లాగే ఒకసారి వచ్చింది. ఆమె అప్పుడే పరమాత్మకు తనకు తానుగా శరణాగతి చెందింది. ఈ దేవతలు శరణాగతమవ్వడమంటే ఏమిటో ఎఱుగరు. దుర్గలాంటి దేవతలు, గ్రీకు దేవతలు (కాకపోతే గ్రీకుదేవతల కాలం ముగిసిందనుకోండి. కానీ భారతావనికి చెందిన దేవతలు యింకా సజీవంగా నున్నారు!). వారిని శాశ్వతమైనదాని యొక్క కేంద్రీకృతమైన రూపాలు అనవచ్చు. కానీ ఆ సర్వోన్నతుడుగ పరమేశ్వరునికి సమర్పితమైపోవాలన్న జ్ఞానం వారికి లేదు. నేను పచార్లు చేస్తున్నప్పుడు దుర్గ నాతోనే వున్నది. నిజానికి అది ఎంతో చక్కని తరుణం. నిజానికి వ్యతిరేక శక్తులన్ని తరిమి కొట్టగల ఆమె తన అసాధారణ శక్తితో, విరోధశక్తుల్ని కనీసం గుర్తించని స్థాయికి సర్వోన్నతునికి సమర్పితమై పోయింది. ఇహ సర్వం పరమాత్మ మయం. అది ఆమె చేతన యొక్క విస్తృతిగా నుండింది.

శ్రీమాత: ఒక శిష్యునితో జరిపిన సంభాషణ, జూన్, 27, 1962

దేవతల ఆగమనాలు,

శ్రీఅరవిందులు యిక్కడనున్నప్పుడు నేను ధ్యానం నిమిత్తం సాధకులంతా సమావేశమైన హాల్లోకి వెళ్ళేరోజులు నాకు జ్ఞాపకమున్నాయి. హాల్లోని స్థంభాలపై చదునైన అంచు భాగంలో దేవతలువచ్చి కూర్చొనేవారు. శివుడు, కృష్ణుడు, లక్ష్మి, త్రిమూర్తులు, ఇలా అందరూ కూర్చునేవారు. చిన్నవారు, పెద్దవారు అందరూ. శివుడు, శ్రీకృష్ణుడు, మహాలక్ష్మి, త్రిమూర్తులు. ఒకరు పెద్దగా వుండేవారు. వారంతా నియమంగా నిత్యం ధ్యానంలో పాల్గొనడానికి విచ్చేసేవారు. ఆ దృశ్యం ఎంతో మనోహరంగా వుండేది. కానీ పరమాత్మ యెడల ఆరాధనా భావన లేదు. ఈ

రకమైన భావన వారికి పనిలేదు. వారిలో ప్రతి ఒక్కరు తనదైన ఉనికిని, అట్లాగే తన ప్రత్యేక శాశ్వత దివ్యత్వం పట్ల పూర్తి ఎఱుకను కలిగి వున్నారు. ప్రతివారికి తాము ఇతర దేవతలందరికి ప్రాతినిధ్యం వహించగలమనే ఎఱుక వుండేది. (ఆమోదయోగ్య మైన ఆరాధనకు అది పునాది అని వారికి తెలుసు) వారందరూ ఒక ప్రత్యేక సమాజానికి చెందిన వారమని భావించారు. కానీ వారిలో ఎవరికీ మానసిక పరమైన జీవనాన్ని ప్రసాదించే గుణగణాలు లేవు. వారికి ఒక లోతైన ప్రేమ, సానుభూతి, ప్రగాఢమైన ఐక్యతాభావన అన్నవి లేవు. వారికి తెలిసినదల్లా వారికి స్వయంగా తనదైన స్వంత దైవత్వ మొకటున్నదని మాత్రమే. వారికంటూ కొన్ని ప్రత్యేకమైన పోకడలున్నాయి. కాని పరమాత్మ నారాధించాలని గానీ, ఆయనకు ఉపకరణాలుగా ఉండాలన్న భావనగానీ లేదు. వారు సర్వేశ్వరునికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నామని భావించారు. కాబట్టి ప్రతి ఒక్కరు వారి ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యంతో పూర్తిగా సంతృప్తి చెందారు.

శ్రీమాత ఒక శిష్యునితో జరిపిన సంభాషణ ఆగస్టు 2, 1961

శ్రీమాత బిడ్డడు గణేశుడు

ఇది ఇలా జరిగింది తెలుసా: ఈ గణేశుడు.... ప్రస్తుతం ప్రాస్పరిటీ వితరణ చేయబడుతున్న గదిలో మేము అప్పుడు ధ్యానం చేసుకుంటున్నాం. మేము ఎని మిది లేక పదిమందిమి వుంటాం. పూలతో వాక్యాలను కూర్చుతూ వుండేవారం. నేనూ పూలను పేర్చేదాన్ని. అలా పేర్చినవాటిలో ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క వాక్యాన్ని ఏర్పరచేవారు. అలా ఒకరోజు సంపద అన్న ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు నేను ఆలోచిం చాను. (వీరంతా అంటారుగదా వినాయకుడు ఈ లోకానికి ధన దేవత అని, ప్రపంచ సంపదకు దేవత, సౌభాగ్యదాత అని.) ఈ కథంతా మనుషుల కల్పనలో ఏనుగు తలకాయతోవున్న, దేవతగురించేకదా! ఆపైన మేం ధ్యానం చేసాం. అప్పుడు నేనెవరిని చూసింది? లోనికి వస్తూ నాముందు నిలుచున్న ఒక సజీవరూపాన్ని స్పష్టంగా, ఒక పొడవైన తొండంతో, కాంతులు విరజిమ్ముతూ..... నవ్వుతూ "నీవు నిజంగానే వున్నావా "అని ధ్యానంలో ఉండే అన్నాను." "అవును నేనున్నాను. ఆర్థికంగా నీకేమి కావాలో నన్ను అడగవచ్చు. నేనది నీకు సమకూర్చగలను." అన్నాడు.

కాబట్టి నేనడిగాను — అంతే పదేళ్ళపాటు కుంభవృష్టిలా సంపద కురిసింది.

అది అత్యాశ్చర్యకరంగా నుండింది.

శ్రీమాత శిష్యునితో జరిపిన సంభాషమలు జూన్ 22, 1958

అనువాదం: సి.హెచ్. హర్షవర్ధనరాజు

దేవతారూపాలు, విధులు

ప్రాణిక ప్రపంచంలో చకితులను చేసే జీవులు

శ్రీఅరవిందులు ఎప్పుడూ చెప్పేవారు, గత యోగాలు ఎక్కడ ముగుస్తాయో తన యోగం ప్రారంభమవుతుందని. తన యోగం సాధించినగలగడానికి ముందే, పాతయోగాలు సాధించినవాని అంచులు చేరియుండాలని, అంటే దైవంపై అవగాహన, దైవంలో ఐక్యత, దైవంతో తన ఐక్యతను గుర్తించగలిగి ఉండాలి. కాని ఈ దైవం, అధిమానసం యొక్క దైవమని శ్రీఅరవిందులు చెప్పారు. ఇది మానవ చైతన్య ఆలోచనకు అందనిది, ఎందుకంటే ఇక్కడకు చేరడానికి కూడా అనేక స్తరాలు దాటాలి. అప్పుడు వారు చకితులు లేదా భయభ్రాంతు లవుతారు.

ప్రాణిక జీవులున్నాయి. వాటిని మనుషులు చూడటం తటస్థిస్తే — వాటివే అత్యున్నత దైవం అనుకుంటారు. కాని ప్రాణిక సత్తాలవి. వాటిని ముసుగు వేషాలు లేదా విజయవంతమైన ముసుగు వేషాలు అనుకోవచ్చు. ఎందుకంటే నిజంగా ప్రజలు వాటిని అత్యున్నత దైవంగా భావిస్తున్నారు గావున. అధిమానస సత్తాలు మనుష్యుల కంటె చాలా బలమైనవి. వీటితో సంబంధ మేర్పడినపుడు మనుష్యులు భయ కంపితులవుతారు. *CWM 5:283-84*

ప్రాణిక ప్రపంచ సత్తాలు — మతాలు

నేను చెప్పా — ప్రాణిక ప్రపంచంలో చిన్న చిన్న సత్తాలు, రూపాలు, చని పోయినవారి అవశేషాలు ఉంటాయి అని. ఇవే కాక, వీటితో సంబంధంలేని పెద్ద ప్రాణిక ప్రపంచ మున్నది. ఇక్కడ గొప్ప శక్తి, అందము గల సత్తా లుంటాయి. లోతైన ఆధ్యాత్మిక జీవనం లేకుండా గుప్త శక్తులతో వ్యవహరించేవారు, వీటిచే మోసగింపబడ్డారు. కొందరు వీటినే ఉన్నత దైవంగా భావిస్తారు, పూజిస్తారు. ఇలానే మతా లేర్పడతాయి సాధారణంగా. ఈ సత్యాలు ఈ విధంగా సఫలత పొందాయి.

చాలా మతాలు వాటిని అత్యున్నత దైవంగా గుర్తించాయి, కాని అవి ప్రాణిక సత్తాలు — అత్యంత అందమైన రూపం పొందగలవవి. ఇవి పెద్ద మోసగాళ్ళు, ప్రమాదకరమైనవి, ముసుగు వేసుకున్న మోసగాళ్ళు. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం, సహజ జ్ఞానం కావాలి, వీటిచే మోసగింపబడకుండా ఉండడానికి.

దర్శనాలు, అద్భుతాలు ఆధారంగా అనేక మతాలు, వాటి శాఖలు ఏర్పడ్డాయి. ప్రాణిక సత్తాల వల్లే ఇలా జరుగుతుంది. వీటి వల్లే జీవితంలో అనేక గొప్ప కష్టాలు, సమస్యలు ఏర్పడతాయి. జీవితానికి ఆవల ఉన్న వాటితో సంబంధా లున్నవారికి ఇట్టి కష్టాలు వస్తాయి, ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ఉన్నవారికి కాదు.

ప్రాణిక ప్రపంచంలో ఆకాశా లున్నాయి. అవి స్వర్గాలు కావు, భోగభూములు. నిజమైన దైవాంశం లోపిస్తుంది వీనిలో. ఆధ్యాత్మిక స్వచ్ఛత, నిజమైన ఆధ్యాత్మిక బుద్ధి మాత్రమే వీని తేడా గుర్తించ గలవు. ప్రాణిక లేదా బుద్ధి ప్రపంచంలో వారు మోసగించబడ్తారు. అక్కడ వీరు అనేక అద్భుతాలు చూస్తారు. అత్యంత అద్భుత ప్రాణిక వెలుగులలో. ఆధ్యాత్మిక బుద్ధి గలవారికి ఏదో కృత్రిమం కన్పిస్తుంది. అవి మోసగించేవిలా ఉంటాయి. ఇక్కడ నీవు వాటి కతీతంగా ఉండాలి. నిన్ను నీవు మోసగించుకోకు, మోసగించబడకు.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, జూలై 11, 1956

ప్రకృతి — దేవతలు

ఈ కోవకు చెందినవే తాంత్రికులతో వ్యవహరించే సత్తాలన్నీ. వీని మూలం ప్రాణికం కాదు, ప్రకృతికి చెందినది. ఇవి మూర్తి ధరించగల ప్రకృతి శక్తులు. ఇవి ప్రకృతి నియమాలకు లోబడి ఉంటాయి. ఇవి భౌతిక ప్రపంచానికి చెందినవి. ఇవి బలమైన శక్తులు, ప్రాణిక మూలం కలిగినవి కావు. నేను సూక్ష్మభౌతికంలో ప్రవేశించి పనిచేస్తున్నప్పుడు వాటిని చూస్తుంటాను. కొంతమంది ఆశ్రమవాసులు, ప్రపంచంలో ఇంకా కొందరు, వాటిని చూస్తుంటారు. నా పని సందర్భంలో నేను వీటితో కలుస్తా లేదా ఇవి నాతోనే ఉంటాయి తరచుగా. వీటికి గొప్ప శక్తి ఉంటుంది. తాంత్రికుల పూజలకు ఇవి స్పందిస్తాయి. కాళి, దుర్గలను పూజించే తాంత్రికులు వేరే కోవకు చెందినవారు. ఈ ప్రకృతి శక్తులు సహాయపడటానికి సిద్ధంగా ఉంటాయి. ఏది ఏ మైన అవి నాకు చాల సహాయంగా ఉన్నాయి. కాని అవి పరిమిత జీవులు, వాటికి

సొంత భావాలు, నియమాలు, ఇచ్ఛలు ఉంటాయి. అవి సూక్ష్మ భౌతికంలో భౌతిక ప్రకృతియొక్క వ్యక్తిగత శక్తులు. అవి చాలా బాధాకరమైన పనులు చేస్తాయి వాటికి కోపం వచ్చినపుడు.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, మార్చి 11, 1956

అగ్నిదేవత

ఇదే విషయం, అగ్నిలో కూడ చూసాను, ప్రత్యేకంగా జపానులో. ఆ దేశంలో అగ్ని అసాధారణ విషయం. ఒక చోట అగ్నిప్రమాదం ప్రారంభం అవుతే, ఒక ఎనభై ఇళ్ళు ధగ్ధమౌతాయి, ఒక కాలనీ అంత. అక్కడి ఇళ్ళు కర్రతో చేయబడి ఉంటాయి, అగ్గిపెట్టెల్లా కాలిపోతాయి చూస్తుండగానే — ఒకటి, రెండు, పది, ఇరవై ఇళ్ళు కాలిపోతాయి. ఒక రోజున నేను పడుకొని అక్కడ ప్రజలపై దృష్టి కేంద్రీకరించా. హఠాత్తుగా ఒక దృశ్యం కనిపించింది. అగ్నిశిఖలతో మేఘం వంటిది. అది ఒక ఇంటికి దగ్గరగా వెళ్తోంది. అది చైతన్యం గల సత్తా.

— ఏయ్! ఎందు కొచ్చా విక్కడికి?

— నాకు అధికారం ఉన్నది, ఒక ఇంటిని మండించి అగ్నిని ప్రారంభించేందుకు.

— కావచ్చు — నేను చెప్పా — కాని ఇక్కడ కాదు.

— అది నిరోధించ లేకపోయింది.

ఇక్కడ ఎవరు బలవంతు లన్నదే ప్రశ్న.

"కాదు — ఇక్కడ నీవు మండించలేవు — ఇక్కడ కాదంతే."

CWM 5:136-37

మృత్యుదేవత

ప్రశ్న: మృత్యువుకు ఒక దేవత ఉందంటారు, నిజమేనా?

స: అవును. దానిని నేను మృత్యుదేవత అంటాను. దానిని గురించి నాకు బాగా తెలుసు. అదొక అసాధారణ వ్యవస్థ. దాని హద్దు లేమిటో, ఎంత వరకు వ్యవష్ఠీకృతమైనదో తెలియదు.

మృత్యుదేవత లనేకమంది ఉంటారని నేను నమ్ముతున్నాను. వందల కొలది ఉండవచ్చు. కనీసం ఇద్దరు మృత్యుదేవతలను కలిశా. ఒకటి ఫ్రాన్సులోను, రెండవది

జపాన్‌లో. వీరిలో అనేక తేడా లున్నాయి. దేశము, నాగరికత, నమ్మకాలు, చదువు బట్టి వేరు వేరు మృత్యుదేవత లుండవచ్చు. ప్రకృతి ఎన్ని రకాలుగా వ్యక్తమవుతోందో అన్ని రకాల దేవతలు ఉండవచ్చు. అగ్ని, గాలి, వాన, నీరు, పెనుగాలికి దేవతలు ఉన్నారు. అలాగే మరణానికి కూడ దేవత ఉన్నది.

ప్రతి మృత్యుదేవతకు ప్రతి రోజు కొన్ని ప్రాణాలు తీసేందుకు హక్కు ఉంటుంది. ఇది ఒక అద్భుతమైన వ్యవస్థ. ఇది ప్రాణికశక్తులకు, ప్రకృతి శక్తులకు మధ్య గల ఒక రకమైన ఒప్పందంలా కన్పిస్తుంది. ఉదాహరణకు ఒక మృత్యుదేవత, "నాకు ఈ రోజున ఇంతమంది మనుష్యులపై హక్కు ఉన్నది" అంటే, అంతమంది మరణించాలని అది నిర్ణయించినట్లు. అది రోజుపై ఆధారపడ్తుంది, అది ఒకటి, రెండు, నాల్గు, ఆరు, ఎంతైనా కావచ్చు. అది సూటిగా వెళ్ళి, చావవలసిన వ్యక్తి పక్కకు చేరి స్థిర పడుతుంది. దీనిని నీవు గమనించగల్గితే — ఆ వ్యక్తి చావడం నీకు ఇష్టం లేకపోతే — నీకు తగినంత గుప్తశక్తి ఉంటే — నీవు దానితో చెప్పు "వద్దు — అతనిని తీసుకు వెళ్ళొద్దు." ఇది అనేక మార్లు జరిగిన విషయం, ఇక్కడ, జపాన్‌లోను. ఈ రెండు చోట్ల దేవత ఒకటి కాదు. అందుకే చెప్తా, అనేక మృత్యుదేవత లున్నారని.

— నేను అతని చావు కోరను.

— కాని నాకు హక్కు ఉన్నది, ఒక చావుకు.

— వెళ్ళి, మరియొకరిని చూసుకో, చావడానికి సిద్ధంగా ఉన్నవానిని.

— నీవు చెప్పగలవు — "నిన్ను నిషేధిస్తున్నా, ఈతనిని తీసుకువెళ్ళడానికి"

నాకు దానిని పంపే శక్తి ఉన్నది. ఏమీ చేయలేదు ఆ దేవత,. వెళ్ళిపోతుంది. కాని అది తన బాకీ వదులుకోదు. మరొక చోటికి పోతుంది. అక్కడ ఉంటుంది మరో చావు.

CWM 5:135-36

ప్ర: మృత్యువును దేవత అని ఎందుకంటారు? కపటానికి అధిపతిలా అది అసురుడు కాదా?

స; మనిషి చైతన్యంలో అతను దేవత అయాడు. అందుచే అతనిని మార్చటం కష్టం.

CWM 15:123

శ్రీమాత

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

సర్పరాజు

జంతువులన్నింటిలో సర్పము ఆకర్షణ శక్తికి, సమ్మోహన శక్తికి స్పందిస్తుందని అంటారు. (ఆకర్షణ శక్తి భౌతిక శారీరక జీవశక్తి నుండి జనిస్తుంది). మీకు ఆ శక్తి వుంటే సర్పాలపై ఆధిపత్యాన్ని సులభంగా సంపాదించవచ్చు. సర్పాలను ఇష్టపడే వారందరికీ ఆ శక్తి వుంటుంది. వారు ఆ శక్తిని వినియోగించి సర్పాలను వశం చేసుకుంటారు. ఆ విధంగానే నేను టెమ్‌సెన్‌లో నాగు పాము బారి నుండి తప్పించుకున్నాను — ఆ కథ మీకు తెలుసునా? ఆ శక్తిని గురించి థియోన్ నాకు చెప్పాడు. ఆ శక్తి నాలో కూడా వుందని తెలుసు. అందువలన నాగుపాము నా ఆదేశం పాటించేటట్లు చేసుకోగలిగాను. అది నన్ను వదలి వెళ్ళిపోయింది. ఆ తరువాత సర్పజాతికి మూలశక్తి అగు నాగరాజు నన్ను కలవటానికి టెమ్సెన్ వచ్చాడు. ఆ సమయంలో మరొక సంఘటన జరిగింది. కాషాయవన్నెగల ఒక పెద్ద అంగోరా మార్జాలం ఒక చిన్న కట్ల పామును చంపేందుకు సహాయపడ్డాను. (క్లియోపాత్ర వద్ద వున్నటువంటి కట్లపాములు చాలా ప్రమాదకరమైనవి) ఈ రెండు సంఘటనలు జరిగిన తర్వాత ఒక రాత్రి సర్పరాజు వా వద్దకు వచ్చాడు. అతడు తన శిరస్సుపై ఒక దివ్యమైన కిరీటాన్ని ధరించి వున్నాడు — ప్రతీక లాంటింది. ఏమైనా అతడు సర్పజాతి అధి దేవత. నాగుపాము ఆకారంలో భయంకరంగా, అద్భుతంగా వున్నాడు. నాతో ఒక ఒడంబడింక చేసుకోవాలని వచ్చానని చెప్పాడు. నేను నా శక్తిని అతని జాతిపై ప్రదర్శించటంవల్ల ఒక ఒడంబడిక నాతో కుదుర్చుకోవాలని వచ్చాడు.

"సరే, మీ ప్రతిపాదన ఏమిటి?" అని అడిగాను

"సర్పాలు మీకు హాని చేయవని హామీ ఇస్తాను. మీ మాట అవి శిరసా వహిస్తాయని హామి ఇస్తాను" అని సమాధాన మిచ్చాడు. అందుకు బదులుగా ఏ ఒక్క సర్పాన్ని చంపనని వాగ్దానం చేయమని అడిగాడు. నేను ఒకింత ఆలోచించి చెప్పాను.

"నేను ఆ వాగ్దానం చేయలేను. మీ వాటిలో ఏదైనా మా వాటిపై దాడి చేస్తే నేను నీతో చేసుకున్న ఒడంబడిక దానిని నేను రక్షించకుండా ఆపదు. అయితే చంపటం మా పని కాదు. చంపాలనే చెడు తలంపులు నాకు లేవని రూఢిగా చెపుతున్నాను. నీవు కోరినట్లు వాగ్దానం చేయలేను. అది నా నిర్ణయ స్వేచ్ఛను అరి కడుతుంది" అని అన్నాను.

అతడు జవాబివ్వకుండా వెళ్ళిపోయాడు. పరిస్థితి యధాతథంగా వుండిపోయింది.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, ఫిబ్రవరి 4, 1961

శ్రీమాత — మార్జాల లోకం

పసివాడి మనస్తత్వంగల ఒక మార్జాలం నా వద్ద ఉండేది. ఎవరో దానికి విషప్రయోగం చేశారు. విషప్రయోగంతో చచ్చేస్థితిలో అది వచ్చినపుడు పిల్లులపై విషప్రయోగం చేసే వారందరినీ శపించాను.అది తీవ్రమయిన దనుకోండి.

అయితే ఒక మార్గం వుంది.

మార్జాలాలతోను, మార్జాల రాజుతోను ఒక ఒడంబడిక చేసుకున్నాను. మీకు తెలుసా? చాలా కాలం క్రితం జరిగిందది. అది అసాధారణమైనది. (తాంత్రిక స్థాయిలో టెమ్‌సెన్‌లో జరిగింది.) కొన్ని కారణాల వల్ల మార్జాల రాజు ఈ జీవులపై ఒక అధికారాన్నిచ్చాడు. ఇది వాస్తవం. కేవలం వాటిని నేను చూడాలి....

మార్జాలాలు జీవశక్తులు, జీవశక్తుల ప్రతి రూపాలు. మార్జాల రాజు — జాతి అధిష్ఠాన దేవత, జీవ ప్రాణిక ప్రపంచ అస్తిత్వము కలవాడు.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, ఏప్రిల్ 12, 1961

అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

ఈ ప్రస్తుత మహాశక్తి అవతరణతో... ఆమె పరమాత్మ యొక్క తొలి సాక్షాత్కారం, సృష్టియొక్క మొదటి అడుగు, ఆమె ఆ శక్తులన్నిటినీ రూపొందించింది. ఇప్పుడు భౌతిక ప్రపంచంలో ఆమె అవతరణ వలన, పరమాత్మతో ఆమెకుగల సంబంధం వలన, ఆమె యిక్కడ మానవ శరీరంలో అవతరించుటతో పరమాత్మతో ఆమెకున్న సంబంధం విషయంలో ఇక్కడ ఆమె ఏర్పరుచుకున్న స్థాయితో యితర లోకాలన్నీ ప్రభావితమైనాయి, ఎంతో ఆసక్తికరంగా ప్రభావితమైనాయి....

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

ప్రశ్న: మధురమాతా, ఇచ్చట మీరన్నారు, శ్రీమాత విశ్వం యొక్క సృష్ట్యాత్మక శక్తి అని. కానీ, భారతదేశంలో మామూలుగా బ్రహ్మ దేవుడు సృష్టికర్త అని అంటారు.

సమా: కానీ శ్రీఅరవిందులు అన్నారు, శ్రీమాత బ్రహ్మదేవుని తల్లి అని. ఆమె సర్వ దేవతలకు మాత.

CWM 7:156

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

దేవతలు — మానవజాతి

అనేక మతాల ప్రార్థనలు

ఊర్ధ్వమనస్సు దేవతల ప్రదేశం, దివ్యం మూలంగా గల అస్తిత్వాలు, పర్యవేక్షణ కార్యబాధ్యతను అప్పగించబడినవారు; విశ్వపరిణామమును లక్ష్యం దిశగా నడిపిస్తూ, వ్యవస్థీకృతం చేసేవారు; ఇంకా ఎక్కువ స్పష్టంగా, భూ ఆవిర్భావ సమయము నుంచి వారు సందేశకులుగా, మధ్యవర్తులుగా తోడ్పాటు నందించారు, ఉన్నతోన్నత సీమలనుంచి భూమికి సహాయం తీసుకురావటానికీ, మనస్సు రూపకల్పనకూ, క్రమాను గతికమైన దాని ఆరోహణకూ అధ్యక్షత వహించారు. సర్వసాధారణంగా ఊర్ధ్వమనస్సు లోని దేవతలకే విభిన్న మతాల ప్రార్థనలు సంబోధించబడ్డాయి. ఈ మతాలు విభిన్న కారణాల ననుసరించి, తరచుగా ఈ దేవతలలో ఒకరిని ఎంపిక చేసుకొని వారిని తమ వ్యకిగత ఉపయోగం కోసం పరమోత్కృష్ట దేవతగా పరివర్తన చేస్తారు.

వ్యక్తిగతమైన పరిణామంలో, ఒకరు తప్పక ఊర్ధ్వమనస్సుకు, దానిని మించి పైకి అతిమనస్సుకు పోయేముందు లేదా దానికి తనకు తాను ఉన్మీలనము అవటానికి ముందుగా, ఊర్ధ్వ మనోచైతన్యానికి అనుసంధానం కలిగిన ఒక క్షేత్రాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవాలి.

చాలామటుకు అన్ని తాంత్రిక సిద్ధాంతాలు, నియమావళులు అభివృద్ధికి, ఊర్ధ్వమనస్సును స్వాధీనం పరచుకోవటానికి ఉద్దేశించినవే.

CWM 16: 233-234

ఊర్ధ్వమనోదేవతలతో మనుషుల సంబంధాలు

" దేవతల పశువులు మానవులు" అని చెప్పబడింది, కాని మానవులు దానిని ఆమోదిస్తేనే అది సత్యమౌతుంది. మానవ ప్రకృతి అంతస్సత్వంలో అన్నింటి మీద సార్వభౌమత్వాన్ని కలిగి ఉంది, అది తనకు తానుగా అప్రయత్నంగా, ప్రకృతిసహజంగా ఉన్నటువంటిది. కాని అది ఒక రకమైనటువంటి కొన్ని భావాలు మరియు మనం చెప్పుకొనేటటువంటి జ్ఞానం వలన అపభ్రంశమై ఉండకూడదు.

మనిషి తన అస్తిత్వంయొక్క ప్రకృతిలోని అన్ని స్థితుల మీద సర్వ-ఆధిపత్య ప్రభువు అని ఒకరు చెప్పవచ్చు. కాని అతడు అదేనన్న సంగతిని మరచిపోయాడు.

అతని సహజప్రకృతి, స్థితి, సర్వ- ఆధిపత్యం అతడు దానిని మరచిపోయాడు....

సహజంగానే, పరిణామరేఖాచిత్రంలో, మనిషి తన సర్వశక్తిమంతత్వాన్ని మరచి పోవడం తప్పనిసరైన విషయం, కారణం అది అతడిని కేవలం స్వాతిశయంతో, ఆడంబరంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బు చేసివేసింది. ఫలితంగా అతడు పూర్తిగా కృతకమై పోయాడు. అతడికంటే ఎన్నో దృఢతరమైన అనేక విషయాలున్నాయని, అతడికంటే ఇంకా ఎక్కువ శక్తివంతమైనవి వున్నాయని అతడికి అనుభూతిని కలుగజేయాలి. కాని ఆవశ్యకంగా అది నిజం కాదు. అది రేఖ పైపైకి పురోగతిలో సాగిపోవటానికై అనివార్యమైంది, అంతే.

అంతస్సత్వంలో మానవుడు దేవుడే. అతడు తనకు తాను యదార్థమైన దేవు డనని విశ్వసించాడు. అతడు భూమిమీద పాకే అత్యల్పమైన క్రిమికంటే ఎక్కువేమీ కాదనే విషయం అతడు తెలుసుకోవలసిన అవసరం ఉంది. అందువల్ల జీవితం అత డిని అనేక విధాలుగా చెక్కి, చెక్కి, చెక్కి, అతడికది తెలిసేదాకా.... తెలుసుకోలేదు. కాని చాలా కొద్దిగా మాత్రం అనుభూతి చెందాడు. కాని అతడు గనక సరైన దృక్ప థాన్ని తీసుకొంటే, వెనువెంటనే అతడికి తాను అంతస్సత్వంలో ఒక దేవుడినేనన్న విషయం తెలుస్తుంది. కేవలం అతడు తప్పక అయి తీరవలసింది ఇదే, అనగా, ఇది కాని దానినంతా అధిగమించవలసిఉంది.

దేవతలతో ఈ సంబంధం, అత్యంత ఆసక్తిదాయకమైనది.... ఈ దివ్య అస్తిత్వాల ఆధిపత్యశక్తి, సౌందర్యం, సాధించిన గొప్పకార్యాలకు మనిషి దిగ్భ్రమకు లోనయినంత కాలం, అతడు వారి బానిస. కాని అవి పరమేష్ఠి విభిన్న అస్తిత్వాలని, అంతకంటే ఎక్కువేమీ కాదని, తనకుతానుగా కూడా అదిగా పరిణమించాలని, అతడికి తటస్థించి నప్పుడు, అప్పుడే సంబంధాలలో మార్పు వస్తుంది. అతడిక ఎంతమాత్రం వారి బానిస కాడు — అతడు వారి బానిస కాడు.

CWM 11: 37-39

దేవతలకు భక్తిపూర్వకంగా చేసేపూజయొక్క ప్రాధాన్యత

ప్రియమైన మాతా, దుర్గ, కాళి దేవతలకు భక్తితో చేసే పూజకు ఏమైనా ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత ఉందా?

ఆ పూజా సమర్పణను ఎవరు చేస్తున్నారనే దానిమీద అది ఆధారపడి ఉంటుంది.

అది ఆధ్యాత్మిక విలువను కలిగి ఉన్నదేనా అనేది అంత ముఖ్యమైన విషయం కాదు. యోగ సమగ్రత, పూర్ణసత్యాల పరంగా ఒకరి ఆకాంక్ష ఒకరి రూపానికి లేక మరొకరి రూపానికి పరిమితమై పోకుండా ఉండటం ముఖ్యం. కాని ఆధ్యాత్మిక దృక్పథం ప్రకారం ఏ రూపానికీ పూజచేసినా, దాని గమనం పరిపూర్ణంగా, చిత్తశుద్ధితో కలిగినదైతే, ఆత్మ-సమర్పణ సమగ్రము, సంపూర్ణము అయినట్లైతే, ఆధ్యాత్మిక ఫలితం ఒకే విధంగా ఉండగలదు. కారణం, నీవు ఏ రూపాన్ని తీసుకొన్నా , దాని ద్వారా — ఒక్కొక్కప్పుడు అది ఉన్నా, లేకపోయినా — నీ ఏకాగ్రతయొక్క చిత్తశుద్ధికి ఉండే శ్రద్ధాసక్తుల ప్రకారం, నీ వెల్లప్పుడూ పరమోత్కృష్టమైన మహావాస్తవికతను చేరుకుంటావు.

అందువలననే, ఎల్లప్పుడూ ఏమని చెప్పబడిందంటే, దైవం యొక్క ఏ దృక్పథాన్ని నీవు ఆరాధించినా లేక గురువును ఎంచుకున్నా కూడా, నీవు నీ ఆత్మ సమర్పణలో పరిపూర్ణుడవై సంపూర్ణంగా చిత్తశుద్దిని కలిగిఉంటే గనక, నీవు రూఢిగా నీ ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని అందుకోగలవు.

కాని, నీవు పూర్ణయోగ సాక్షాత్కారతను కోరుకుంటే, ఫలితం ఎంతమాత్రం ఆ విధంగానే ఉండదు. అప్పుడు నీవు తప్పనిసరిగా ఏ మార్గానికీ నిన్ను నీవు పరిమితం చేసుకోకూడదు. ఏకాగ్రతా మార్గంలో కూడా .... కేవలం ఇవి రెండూ చాలా భిన్నమైన విషయాలు.

CWM 8:243-45

దివ్య అస్తిత్వాలు ఆరాధనకు ఇష్టపడవు

కాని నీవు అసలైనటువంటి దివ్యఅస్తిత్వాలనే తీసుకొంటే, దీనికి వారు ఎటువంటి ప్రాధాన్యతా ఇవ్వరు. వారు ఆరాధనకు ఇష్టపడరు. అది వారికి ఎటువంటి ఆహ్లాదమునూ ఎంతమాత్రమూ ఇవ్వదు! వారు ఆనందంగా ఉండరని అనుకోవద్దు. కారణం వారికి స్వాతిశయంలేదు. స్వాతిశయంవల్లనే మనిషి ఆరాధించబడటానికి ఇష్టపడతాడు, మనిషికి గనుక స్వాతిశయం అనేదే లేకపోతే అతడు ఆరాధించబడటానికి ఇష్టపడడు. ఉదాహరణకు ఒక మంచి ఉద్దేశాన్ని, లేదా ఒక సున్నితమైన అనుభూతిని లేక స్వార్థరహితమైన లేక అత్యుత్సాహంతో, సంతోషంతో, ఆధ్యాత్మిక ఆనందంతో కూడిన ఒక గమనాన్ని వారు గనుక చూస్తే, ప్రార్థనలూ ఆరాధనా పూజా కార్యక్రమాల

కంటే ఈ విషయాలు వారికి అపరిమితంగా గొప్ప ప్రాధాన్యత నిస్తాయి.

నేను చెప్పేది చాలా గంభీరమైన విషయమని నేను నీకు ఆశ్వాసన నిస్తున్నాను. అసలైన ఒక దేవునిని నీవు ఒక కుర్చీలో ఆసీనునిచేసి, ఆయనకు నీవు పూజ చేస్తున్నంతసేపూ అక్కడే ఉండాలని ఒత్తిడి చేస్తే, బహుశా ఆయన నీవు చేసేదానిని చూడటంలో కొంత వినోదం పొందవచ్చు. కాని ఆయనకు కచ్చితంగా అది సంతృప్తిని కలిగించదు. అదీకూడా , ఆయన ఆ పొగడ్తలకు ఉబ్బితబ్బిబ్బైపోడు సరికదా, నీ పూజవలన సంతోషపడడు లేక ఘనతనూ పొందడు. ఆ భావాన్ని నీవు తప్పక వది లించుకోవాలి. ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక ప్రపంచాల మధ్య పూర్తిగా ఒక క్షేత్రం ఉంది. అది ప్రాణిక జీవులకు సంబంధించినది. ఈ క్షేత్రం పూర్తిగా వీటితో నిండిపోయి నటువంటిది, కారణం అవి దానిమీదనే జీవిస్తూ ఉంటాయి. దానితోనే అవి సంతోషంగా ఉంటాయి. అది వాటికి తక్షణ ప్రాముఖ్యతను కలిగిస్తుంది, అక్కడ ఎవరైతే అత్యధిక సంఖ్యలో విశ్వాసపాత్రులు, భక్తులు, ఆరాధకులు ఉంటారో, వారు అత్యంత ఆనంద దాయకులు, వారు అత్యధికంగా ఉబ్బిపోయి గర్వంతో ఉంటారు. కాని దేవతలు ఇటువంటి దానికి ప్రాధాన్యత నిస్తారని ఎవరైనా ఎట్లా తలచగలుగుతారు? దేవతలు — నేను అసలైన దేవతలు గురించి మాట్లాడుతున్నాను, వారు ఊర్ధ్వమనోసీమలోని వారైనప్పటికీ కూడా, వారికి కొంత ఇంకా కొంత ... అలా , అలా ... వారు.

చాలా మానవ దోషాలకు బాధ్యులైనట్లుగా, అనిపిస్తుంది. కాని ఇంకా అలా అయినప్పటికీ కూడా, వారికి వాస్తవంగా ఉన్నతోన్నత చైతన్యం ఉంది. వారికది ఏ మాత్రం ఉల్లాసంగా కలిగించదు. నిజమైన ఒక మంచితనం, మేధస్సు, స్వార్థరాహిత్యం లేక సూక్ష్మ మైన అవగాహన లేక ఎంతో చిత్త శుద్ధితో కూడిన ఒక ఆకాంక్ష, అల్పమైన మతకర్మకాండకంటే వారికది అపరిమితంగా ఉన్నతోన్నత మైనటువంటి దవు తుంది.అపరిమితంగా!

CWM 6:194-196

దేవతలు — వారి ప్రతి రూపాలు

చాలా చిన్నపిల్లవాడొకడు ఎవరిదైనా చిత్రాన్ని వేయాలనుకొంటే అది ఆ వ్యక్తి రూపానికి అదే మాదిరిగా పోలి ఉంటుందా? ఇది కూడా అటువంటిదే, ఒక్కొక్కప్పుడు అది ఇంకా అధ్వాన్నమౌతుంది! కారణం, పిల్లవాడు కల్లాకపటంలేని, చిత్తశుద్ధి

కలిగినవాడు, కాని దేవతల ప్రతిరూపాలను చేసే వ్యక్తి పూర్తిగా స్థిరమైన అభిప్రాయాలు, ముందే ఏర్పరుచుకొన్న భావాలు లేదా ఆ విషయంగా ఇతరులు చెప్పిన, పవిత్ర గ్రంథాలలో వ్రాయబడిన, జనులు చూసినవాటితో పూర్తిగా నిండిపోయినవాడై ఉంటాడు. అందువలన అతడు దాని సంతటితో పరిమితమై వుంటాడు. కొన్ని సమయాలలో, అప్పుడప్పుడు, కొంతమంది కళాకారులు, అంతరంగ దృష్టి కలిగినవారు, ఒక గొప్ప ఆకాంక్ష కలిగినవారు, ఒక గొప్ప ఆత్మ పరిశుద్ధి, దర్శనశక్తి కలిగినవారు ఉన్నారు. వారు యుక్తమైన రీతిలో మంచివాటిని చేశారు, కాని అది అత్యంత అరుదైన విషయం. సర్వ సాధారణంగా, అది చాలా మటుకు విరుద్ధంగానే ఉంటుందనే నేను అనుకుంటున్నాను.

నేను ఈ రూపాలను ప్రాణిక, మానసిక లోకాలలో చూశాను, అవి నిజంగా మానవసృష్టికి అనుగుణంగా ఉన్నాయి, సుదూరాల ఆవల నుంచి అభివ్యక్తమయ్యే ఒక శక్తి ఉంది. కాని అనృతంతో కూడినటువంటి ఈ మూడు విధాలైన లోకాలలో, మనిషి నిజంగా భగవంతుణ్ణి తన ప్రతిరూపంగా సృష్టించాడు — కొంత హెచ్చు తగ్గులతో — కొన్ని అస్తిత్వాలున్నాయి, అవి రూపధారణ చేస్తాయి. అవి మానవ ఆలోచనల రూపకల్పనా ఫలితాలు. తెలుస్తున్నదా, అది నిజంగా భయానకం! నేను ఇటువంటి రూపాలను కొన్నింటిని చూశాను.... (నిశ్శబ్దం) అది అంతా చాలా అర్థ రహితం, చాలా దుర్గ్రాహ్యం, మాటలలో చెప్పడానికి వీలు కానిది.... వీరిలో కొంత మంది దేవతలు తక్కినవారి కంటే, చాలా ఎక్కువగానే నిరాదరణకు గురి అయ్యారు. ఉదాహరణకు, పాపం మహాకాళి, నీకు తెలుసు కదా! ఆమెకు ఎటువంటివి ఆపాదించి చేస్తుంటారో!... అది చాలా భయానకం, అది ఊహించ నలవి కానిది! కాని ఈ రూపం కేవలం చాలా నిమ్నలోకంలో వసిస్తూ ఉంటుంది.... అవును, అత్యంత నిమ్నప్రాణిక లోకంలో; మూల అస్తిత్వంలోని దానిని, అది ఏమి కలిగి ఉన్నదనేది వేరే విషయం.... మూలం నుంచి ప్రతిఫలించింది లేశమాత్రం, అది గుర్తింపశక్యం కానిది....

CWM 6;275

ప్రాణప్రతిష్ఠ

...చూడు, ఒక విగ్రహం చేసినప్పుడు, మతగురువు ఒక రూపాన్ని తీసుకురావడం జరిగినప్పుడు — సాధారణంగా జరిగే పద్ధతిలో క్రతువు జరిగినప్పుడు, అతడు తనకు తనను అంతరంగ ఆవాహనస్థితిలో ఉంచుకుంటాడు, దానికి ఆధిపత్యశక్తి నివ్వటానికి ఒక రూపాన్నీ లేదా దేవత నుంచి బయటకు వచ్చేదానినీ కిందికి తీసుకు రావటానికి ప్రయత్నిస్తాడు — ఆ మతగురువు నిజంగా ఆవాహన చేయగలిగిన సామర్థ్యం కల మనిషైతే, అతడు సఫలీకృతుడౌతాడు. కాని సర్వ సాధారణంగా — ప్రతిదానికీ కొన్ని మినహాయింపు లుంటాయి — వీరు సాంప్రదాయానికి అనుగుణమైనటువంటి సర్వ సామాన్య భావాలతో శిక్షణను పొంది ఉంటారు. అందువలన, వారు ఆవాహన చేసేటటువంటి దేవతామూర్తిని గురించి ఆలోచించే టప్పుడు, వారు ఆ దేవతకు ఆపాదించబడ్డ లక్షణాలు, రూపాల గురించే ఆలోచిస్తారు. ఆ ఆవాహన సర్వసాధారణంగా, ప్రాణికలోకంలో ఉన్న అస్తిత్వాలకు, లేదా మహా అయితే మానసిక లోకంలోని వాటికే ఉంటుంది కాని, ఆ మహా అస్తిత్వానికి మటుకు కాదు. చిన్న అస్తిత్వాలు ఒక విగ్రహంలోకి లేక మరొకదాని లోకి వచ్చి అధివసిస్తాయి. ఈ చిన్న దేవాలయా లన్నింటిలో ఉన్న విగ్రహాలన్నీ లేక కుటుంబాలలో ఉన్నవి కూడా — కొంతమంది జనులకు వారి వారి చిన్న ఆరాధనా మందిరా లుంటాయి, నీకు తెలుసు కదా; వారి ఇళ్ళల్లో వారు ఆరాధించే దేవతా ప్రతిరూపాన్ని పెట్టుకుం టారు — ఈ అస్తిత్వాలు వాటిలో అభివ్యక్త మౌతాయి, ఒక్కొక్కప్పుడు పర్యవసానాలు కొంత దురదృష్టకరంగా ఉంటాయి, ఎందువల్లనంటే, ఈ రూపాలు అసలైన మూల దేవతకు ఏమాత్రం పొంతన లేకుండా ఉంటాయి కాబట్టి.... అవి వక్రమైన రూప చిత్రీకరణలు.

CWM. 6:275-76

మానవరూపాలలోకి అవతరించే దేవతలు

చైత్యజీవితం యొక్క మూలం, మహాపదార్థంలోని దివ్యసన్నిధి రెండూ ఒకటే. అది తెలిసిన విషయం, కాని ఉన్నతోన్నత లోకాలలో కొన్ని అస్తిత్వా లున్నాయి, వారు ఎన్నడూ భూలోకంలో శరీరధారణ చేయలేదు, వారు అక్కడ నుంచే పనిచేయ

దలచుకొంటారు. అందుకోసం వారు కొన్ని చైత్య అస్తిత్వాలు పూర్తిగా అభివృద్ధి చెందేవరకు నిరీక్షించి, వారితో ఐక్యం అయి, వారి ప్రకృతిని బట్టి కొంత పనిచేయా లనుకొంటారు. వారి చైతన్యం భూమి మీద చైత్యచైతన్యంతో కలపబడుతుంది. ఈ అస్తిత్వాలు ఎన్నడూ భూమి మీద జన్మించ లేదు, ఆ అస్తిత్వాలు సృష్టి ముందుకు సాగుతున్న కొలదీ ఎక్కువెక్కువగా తమకు తాము రూపధారణ చేసుకొన్నాయి. బహుశా అవి మొదటి అంశలు, కొన్ని ప్రత్యేక కారణాలతో వాటిని విశ్వంలోకి పంపటం జరిగింది — మనుషులు వాటిని 'దేవతలు' లేదా 'పాక్షిక దేవతలు' గా సంబోధిస్తారు.కనుక వాటిలో ఒకటి, రూపు దిద్దుకున్న చైత్య అస్తిత్వాన్ని బహుశా ఎంపిక చేసుకొని ఉండవచ్చు — అతడు దానికి సహాయం చేస్తాడు, దాని అభివృద్ధిని అనుసరిస్తాడు, ఆ చైత్య అస్తిత్వం పూర్తిగా అభివృద్ధి పొందిన తరువాత, కావలసినంతగా తాదాత్మ్యతకు దృఢత్వాన్ని సంతరించుకొన్న తరువాత, అతడు దానితో ఐక్యం అవుతాడు. భూమిమీద దానితో ఏదో ఒక పనిచేయటానికి దానితో తాదాత్మ్యం చెందుతాడు. ఇది తరచుగా జరిగేదికాదు, కాని అది జరిగింది. ఇంకా జరుగుతూనే ఉంటుంది. నీవు కథలలో చూసే ఉంటావు, ప్రాచీన సంప్రదాయాలలో దేవతలు భూమిమీద అవతరించడాన్ని, కొన్ని పౌరాణిక గాథలు వాటిని గురించి చెప్తాయి. అది అసలైన నిజానికి కొంత దగ్గర. కాని చైత్య అస్తిత్వాలన్నీ తప్పనిసరిగా ఉన్నతోన్నత లోకాల ఒక అస్తిత్వంతో ఐక్యమై ఉండే అవకాశం లేదు.

CWM 4:184

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

వేల్పుల నుండి ఉద్భవించే రూపాలు

నెమ్మదిగా పదార్థాన్ని ఉద్ధరించి, అది తిరిగి దైవం దగ్గరకు చేరేందుకు తగినట్లుగా అభివృద్ధి చేయడానికి పదార్థంలో విస్తరించుకొని వున్న దివ్య చేతన పరిణామ ఫలితం, చైత్యపురుషుడు. ఈ దివ్య కేంద్రం వల్ల జన్మలన్నింటి ద్వారా, చైత్య పురుషుడు క్రమక్రమంగా రూపం సంతరించుకొన్నాడు. ఎదుగుదలలోనూ, రూపం తయారుకావడంలోనూ ఒకవిధమైన పరిపూర్ణతా స్థితికి చేరుకొనే సమయం వస్తుంది. దైవసాక్షాత్కారం పొందాలనీ, దైవాన్ని యింకా ఉత్తమంగా అభివ్యక్తం చేయాలని దానికి ఆకాంక్ష వుంటుంది. పదార్థంలో అంతర్లీనమై వున్నదాని నుండి ఒక అస్తిత్వాన్ని

తనవైపు ఆకర్షిస్తుంది. దానినే అధిమానసమని శ్రీఅరవిందులు చెప్తారు. అస్తిత్వం అప్పుడు చైత్య పురుషునిలో అవతరించడానికి దిగివస్తుంది. ఈ కలయిక జరిగినపుడు సహజంగా చైత్యపురుషుడు అదివరకటి కంటె ఉన్నతుడౌతాడు. తనలోనికి దిగివచ్చిన అస్తిత్వపు స్వభావంలో పాలుపంచుకొంటాడు. అపుడు దానికి తననుండి తనలాంటి అస్తిత్వాలను ఉద్ధరింప జేయగల శక్తి లభిస్తుంది. అంటే తమలో ఒక అంశను తమ లోనుండి బయ టకు వెలువరించగలుగుతారు. అది స్వేచ్ఛకలదిగా తయారై యితరులలో తనను అవతరింప జేయగలుగుతుంది. అందుచేత రెండు మాత్రమే గాదు, మూడు లేక నాలుగు లేక అయిదు ప్రతిరూపాలుగా కూడా తయారవుతాయి. అది సందర్భాలను బట్టి వుంటుంది. అంటే, ఒకే అంతరాత్మిక దైవాన్ని మూలంగా కలిగివుంటాయి యివన్నీ అని చెప్పవచ్చు. సాధారణంగా అనేక ప్రతిరూపాలు వున్నప్పుడు విభిన్న వ్యక్తులు, తాము అదే జీవికి సంబంధించిన వారమని అనుకోవడం జరుగుతుంది. అది నిజం కూడా. ఎందుకనంటే అధిదేవతకు సంబంధించినది కొంత యేదో వాళ్ళలో వుంది. అధిదేవతలో ఒక అంశ తననుండి తననే మరో అస్తిత్వంగా పోత పోసుకొని, స్వతంత్రంగా వ్యవహరిస్తుంది. అది తనకు తాను రెట్టింపు జేసుకోవడం గాదు, ఒక విధమైన ఆత్మ-ప్రక్షేపం.

CWM.5:263-64

మనిషిలో వున్న అంతరాత్మ అతనిని విశిష్టునిగా చేస్తుంది

మనిషిని విశిష్టజీవిగా చేసేది అతనిలోవున్న అంతరాత్మ. దీన్ని గురించి యెంతో యెక్కువగా చెప్పడం నా కిష్టం లేదు. ఎందుకనంటే అతడు ఈ సరికే తనను గురించి యెంతో గొప్పగా భావించుకొంటున్నాడు. తనమీద తనకెంతో ఉన్నతమైన అభిప్రాయం వున్నది గనుక, దానిని మరింతగా ప్రోత్సహించవలసిన అవసరంలేదు. అయినా అది వాస్తవం. ఎంత వాస్తవమంటే కొంత మంది, వాళ్ళు దైవాంశ సంభూతులు లేక దేవుళ్ళు అని కూడా పిలువబడే జగత్తుయొక్క యితర పరగణాలకు చెందిన జీవులున్నారు. ఉదా: శ్రీఅరవిందులు అధిమనస్సు అనిపించే పరగణాకు చెందినవారు. వాళ్ళకు అంతరాత్మ సంబంధమైనది వుండదు గనుక భూమిమీద, భౌతికదేహాన్ని స్వీకరించడానికి ఆరాటపడేవాళ్ళున్నారు. ఈ జీవులకు మనుషులకులేని అనేక లక్షణాలున్నాయనేది వాస్తవం. మరెక్కడాలేని, భూమిమీద మాత్రమేవున్న

పూర్తిగా విశిష్టమైన యీ దివ్య సన్నిధి వాళ్ళలో లేదు. ఉన్నత మనస్సు, అధిమనస్సు తదితర ఉన్నత లోకాల, పరగణాల నివాసులైన వీళ్ళందరకు చైత్యపురుషుడుండడు. ప్రాణికలోకాల జీవులకు కూడా అంతరాత్మిక సంబంధమైనది వుండదు. కాని వీళ్ళు అందుకు విచారించరు. వాళ్ళు దాన్ని కావాలనుకోరు. మార్పు చెందాలని కోరుకొనే వాళ్ళెక్కడో అరుదుగా కొద్దిమంది మాత్రమే వున్నారు. మార్పు కోసం వాళ్ళు ఆలస్యం చేయకుండా వెంటనే ఒక భౌతిక దేహాన్ని ధరిస్తారు. భౌతికదేహం తమను బంధిస్తుందని, ఒక నియమానికి కట్టి పడవేస్తుందని అనుకొని యితరులు దానిని కావాలనుకోరు. కాని అదొక వాస్తవం. అంతరాత్మికమైన దానిని తనలో కలిగి వుండడం అనేది మానవ జీవికి గల ఒక అపురూపమైన లక్షణం, నిజం చెప్పాలంటే అతడు దానినుండి, పూర్తి ప్రయోజనాన్ని పొందటం లేదని చెప్పక తప్పడంలేదు. ఈ సన్నిధానాన్నతడెలా గౌరవిస్తాడనేది చూస్తే, ఇది చాలా చాలా వాంఛనీయమైన లక్షణంగా భావించడం లేదన్నట్లు కన్పిస్తోంది — సరిగ్గా అతను చేస్తున్నదదే! దానివైపుకన్న మానసిక భావాలవైపే మొగ్గుచూపుతున్నాడు. అతని ప్రాణికపు కోర్కెల మీద, భౌతిక అలవాట్ల మీద యెక్కువ మక్కువ చూపిస్తున్నాడు.

CWM.6:161

వేల్పులను పట్టించుకోవడంలేదు

థియోను నాకు తెలిపిన సంప్రదాయానికి సంబంధించిన జీవులందరితోనూ, భారతీయ సంప్రదాయంలో వివరించబడిన జీవులందరితోనూ నాకు సచేతన సంబంధాలున్నాయి. వాస్తవానికి నాకు తెలిసినంతవరకు మతాలన్నింటి దేవతలందరితోనూ నాకు సంబంధాలుండివున్నాయి. ఒక శ్రేణి (సంజ్ఞ) వున్నది. మొత్తం క్రిందినుండి ... ప్రాణికంలో సైతం, మానసిక సీమలోనూ కొందరున్నారు. మనిషి అనేకమైన వాటిని దేవుళ్ళుగా చేసాడు. కచ్చితంగా తనలాగా లేనట్లుగా కన్పించే వాటన్నింటినీ వెంటనే దేవుళ్ళను చేసాడు. భావాలను యధాతథంగా గ్రహించగలిగిన వాడివైతే, వాటన్నింటితోనూ సంపర్కం పెట్టుకోగలుగుతావు. వాటన్నింటికీ వాటి స్వకీయ సత్యత, అస్తిత్వం వున్నాయి.

భూమికి దగ్గరగా, భూమికి ఊర్ధ్వంలో వుండి భూమిని (అత్యంత ఉన్నతోన్నత మనస్సుతో సహా) మనస్సును గమనిస్తున్నాయి. కాని పరిణామం — బాగా ఘనీ

భవించిన, అధికంగా కేంద్రీకృతమైన, దాని ప్రత్యేక నడక, మొత్తం జగత్పరిణామం మీదకంటె అధికంగా ఐహిక పరిణామం మీదకు త్రిప్పబడి వుంది. ఈ భూసంబంధ పరిణామం మానవ జాతితో అధిమానస పరగణాను, దేవుళ్ల పరగణాను దాటి, ఒక ఉన్నతతర ప్రధాన తత్త్వాన్ని సరాసరి చేరగల ఒక ఉన్నతతర ధీశక్తిని సృజించింది.

కాని యీ అధిమానస పరగణా జగత్తును, పాక్షికంగా భూమిని శాసించగల ఈ దేవుళ్ళ ప్రాంతానికి స్వకీయ సత్యతవుంది. నీవు దానితో సంపర్కం పెట్టుకోవచ్చు. దానినుపయోగించవచ్చు. వైదిక "పితరులు" దానినుపయోగించారు. రహస్యవాదులు దాన్ని ఉపయోగించారు. తాంత్రికులు సైతం దాని నుపయోగించారు. దేవుళ్ళను విశ్వసించకుండా వాళ్ళను ప్రక్కన పెడ్తూ, అతిమానస వెలుగు వైపు ఒక విధమైన బౌద్ధిక సన్యాసం ద్వారా రూపాలు, ప్రతిబింబాలను, ఛేదించే ప్రకటనలను ప్రక్కన బెట్టి, ఆభిజాత్యంతో, పరిశుద్ధంగా భాణంలా సరాసరి దూసుకుపోయే మరో మార్గం కూడా వుంది. అదొక సజీవ అనుభవం.

ప్రతి దాన్ని కలుపుకుంటూ పోయే ఒక పూర్ణయోగాన్ని శ్రీఅరవిందులు బోధించారు. కాబట్టి అన్ని అనుభవాలూ కలుగుతాయి. నిజానికి ఒకరి అనుభవ క్షేత్రంగా జగత్తు స్వచ్ఛంగా సృజించబడింది. కొంతమంది, దగ్గరి, తిన్నని, యిరుకైన దారులను యిష్టపడతారు. అది వాళ్ళ వ్యవహారం. మిగతావాళ్ళు దారి వెంట కాలక్షేపంచేస్తూ పయనించటానికి ఇష్టపడతారు. ఇది వీళ్ళ వ్యవహారం.

కొంతమంది అనుభవాలన్నింటినీ పొందడానికి ఆకర్షితులౌతారు. ఆ విధంగా వాళ్ళు అధిమానసలోకం ద్వారా సుదీర్ఘకాలంపాటు సంచరిస్తూ ముందుకు పోతారు. మతపరమైన ఆకాంక్షాపరులలో అధికులు అనేకరకాల దేవతల సంపర్కంలోనికి పోయి అచటే ఆగిపోతారు. అది చాలు వాళ్ళకు.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, సెప్టెంబరు 26, 1962

దేవుళ్ళు లేకుండా జీవించగలం

దేవుళ్ళ అనుభవం, ఒక ప్రతిబంధకం కంటె నా కెప్పుడూ అధికమైనదిగా కన్పించలేదు — ఒక వినోదకర, ఆనందకర ప్రక్కదారి అది. అనుభవాల్లో యేదీ కూడా అత్యావశ్యకమైనదనీ, అనివార్యమైనదనీ అన్పించలేదు. నీ అనుభవాలన్నింటి విలాసంతో నిన్ను నీవు ఆనందింపజేసుకోవచ్చు. అవి నీ జ్ఞానాన్ని, నీ యిదినీ, నీ

అదినీ పెంచుతాయి.కాని అదేమంత ప్రత్యేకత గల విషయం గాదు. అసలు విషయం అందుకు పూర్తిగాభిన్నం.

దేవుళ్ళు లేకుండా మనం బ్రతకవచ్చు. ఈ అనుభవాల్లో యేదీ లేకుండా మనం అతిమనస్సుకు పోవచ్చు. అవి అనివార్యం కావు. కాని జగత్తుగురించి తెలుసుకొని అనుభవాన్ని పొందాలనుకుంటే, పరాత్పరుడు దర్శనమైనపుడు ఆతనితో తాదాత్మ్యత సిద్ధించాలనుకొంటే మంచిది. ఇదంతా వివిధ తరగతులలో, వివిధశక్తులతో ఆతని వ్యక్తీకరణలో భాగమే. ఇదంతా అతని అనుభవంలో భాగమే. కాబట్టి ఆ ఐశ్వ ర్యాన్నెందుకు భోగించవు? అది చాలా ఆసక్తికరంగా వుంటుంది — కాని అనివార్యం కాదు.

ఒకసారి నీవు పరాత్పరునితో తాదాత్మ్యంచెందినపుడు భూమిమీద ఒక కార్య నిర్వహణకు నిన్నాతడెంచుకున్నప్పుడు, అతడు సహజంగానే వీటన్నింటినీ నీకు అనుగ్రహిస్తాడు. ఎందుకనంటే అది నీ కార్యనిర్వహణాశక్తిని ఇతోధికం చేస్తుంది. అంతే. అది అంతవరకే....

నేను చెప్పినట్లు ఆ భూమికకు అవతలకి మనం వెళ్ళవచ్చు, లేక అదేమిటో తెలియకుండానే దానిలోనుండి సాగిపోవచ్చు. నీవు వెళ్లవలసివున్న మార్గంలో ఆరోహించకపోతే, దేవుళ్ళను పట్టించుకోకుండా ప్రక్కగా పోవ ప్రయత్నిస్తే, నీకు అమంగళం జరుగుతుంది, నీ దారి మూసుకు పోతుంది, అని వేదాల్లో నాకు ఆసక్తి కలిగించిన విషయాన్ని చదివాను — నీకు గుర్తుందా అది? అదంటే యేమిటో నీకో భావం ఏర్పడి ఉంటుంది. అదొక మధ్యస్థ ప్రదేశం, భూమికన్న యెంతో ఉత్కృష్టమైనది, కాని యింకా అది మధ్యస్థ ప్రదేశమే. అందులో ఆగకుండా ముందుకు పోవడానికి కొంతమంది ప్రయత్నించారు. అక్కడుంటే నీకు యిబ్బందులు కలుగుతాయని చెప్పారు. వ్యక్తిగతంగా నేను మాత్రం నా అనుభవాన్నే చెబుతాను. అక్కడ ఎప్పుడూ సోదరభావం వుంటుంది — అది నీ వూహకందుతుంది. వాళ్ళను నేనెరుగుదును. వాళ్ళతో నాకు స్నేహసంబంధాలున్నాయి. కాబట్టి వాళ్ళను కాదనడమా లేదా అనే ప్రశ్నలేదు.

ఆ లోకం, యింకా కూడా మనయొక్క ఒక అతిశయించిన రూపం అని నాకో దృఢ భావన ఉంది. పైగా అది పాత మార్గంలో ఒక భాగం. దానికీ అతిమానస సృష్టికీ యేమీ సంబంధం లేదు. అది అత్యుత్కృష్టమైనదానినని, ఒక ప్రత్యేకత

కలదాన్ననే భావనను భూమికి కలిగిస్తుంది.

ప్రాథమికంగా అది పాత దారి భాగం. మనకు తెలిసిన విశ్వరూపమంతటి ఒక పర్యవసానం. కీడు అత్యావశ్యకం అని నమ్మే వాళ్ళు, అది సృష్టి అనే అనూహ్యా సంఘటన పర్యవసానం అంటారు. కాని అది అనూహ్యాసంఘటనేనా? నా సందేహాలు నాకున్నాయి. అది ఇంకా బయటపడవలసివుంది. అది పూర్తయ్యేదాకా ... మనకు తెలియదు.

దేవుళ్ళు ఈ మలుపులకు చెందినవాళ్ళు. అధిమనస్సు ఈ వంపుకు చెందినది.

...

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, సెప్టెంబరు26, 1962

మతాల కాలం — నూతన సృష్టి

ఏదేమైనా క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే స్వభావసిద్ధంగా, పాత ప్రపంచం, శ్రీఅరవిందులు చెప్పే అధిమనస్సు సృష్టి, దేవుళ్ళకు సంబంధించినకాలం, తత్ఫలితంగా అది మతాల కాలం అయింది. నేను చెప్పినట్లు మానవ జాతికి ఊర్ధ్వాన ఉన్నదాని వైపు వికసించే మానవ కృషి అనేక మతరూపాలను సృష్టించింది. అదృశ్యలోకానికి ఉత్తమ అంతరాత్మలకు మధ్య మతపరమైన బాంధవ్యం యేర్పడటానికి కారణమైంది. దానంతటి శిఖరంపైన ఒక ఉన్నత సాక్షాత్కారం వైపు జరిగిన కృషి ఫలితంగా మతాల ఏకత్వభావన ఈ అభివ్యక్తులన్నింటి వెనుక వున్న యీ ఒకే ఒక్క వస్తువును గురించిన భావన ఉద్భవించింది. చెప్పాలంటే ఈ భావన నిజానికి మానవ ఆకాంక్ష చిట్ట చివరి హద్దు. సరే, అది సరిహద్దు దగ్గరి విషయం. అదేదో అధిమనస్సు లోకానికి పూర్తిగా అధిమనస్సు సృష్టికి సంబంధించినదే యింకా. మానవాకాంక్ష అచటి నుండి యీ 'మరో వస్తువు' వైపు, అది గ్రహించలేని ఒక నూతన సృష్టి వైపు — చేరుకోవాలని ప్రయత్నిస్తుంది, గ్రహింపు కొస్తున్నట్లే సంవేదిస్తుంది, కాని గ్రహించ లేదు. దానిని గ్రహించడానికి, మొదటి నడకకు విరుద్ధమైన నడక అవసరం అవుతుంది. అధిమనస్సు సృష్టిని విడిచి వేయవలసిన ఆవశ్యకత కలుగుతుంది. నూతన సృష్టి, అతిమానస సృష్టి జరగవలసి వుంది. ఇప్పుడు గతకాలం నాటివన్నీ యెంతో పాతవిగా, కాబట్టి కాలం చెల్లినవిగా, అనుమానించ దగినవిగా కన్పిస్తాయి — నిజమైన సత్యం ఆ విధంగా నవ్వుల పాలైంది. అతిమానస సృష్టిలో, యెటువంటి మతాలూ యెంత

మాత్రం వుండవు. ప్రపంచంలో అభివ్యక్తమౌతున్న, దివ్య యేకతా రూపాలుగా వ్యక్తమౌతూ వికసిస్తున్నదే మొత్తం జీవనం. మనుష్యు లిపుడు చెప్తున్న దేవుళ్ళు యిక ముందుండరు. ఈ గొప్ప దివ్యజీవులు తమంత తాము నూతన సృష్టిలో పాలు పంచుకో గలుగుతారు. కాని అలాచేయడానికి భూమి మీద మనం 'అతిమానస ద్రవ్యం' అని పిలుస్తున్న దానిని వాళ్ళు ధరించివలసి వుంటుంది. తమ ప్రపంచంలో యిప్పుడున్నట్లుండి పోవాలని వాళ్ళు కోరుకొంటే, భౌతికంగా అభివ్యక్తం కాగూడదని నిశ్చయించుకొంటే, అతిమానస భువి జీవులతో వాళ్ళ బాంధవ్యం మిత్రులుగా, సహకరించుకొనేవారి మధ్య వుండే సంబంధంగా, సములుగా అవుతుంది. ఎందుకనంటే అత్యున్నత దివ్యతత్త్వం భువిపై నూతన అతిమానస ప్రపంచ జీవులుగా అభివ్యక్తమౌతుంది గదా.

CWM 9:150-51 స్వేచ్ఛానువాదం: కె. వి. రావు

దేవతల నుండి విముక్తి

ఓ వరుణదేవా, నాలో నీ విశాలతను సంతరించుకో;
ఓ ఇంద్రా, నాలోని అంతర్గత శక్తిగా వెలుగొందు;
ఓ సూర్యదేవా, ప్రచండ తేజస్సుతో ప్రకాశించు;
ఓ శశాంకా, పరిపూర్ణ మాధుర్యంతో ఆకర్షించు;
ఓ రుద్రుడా, భయంకరుడవై విజృంభించు;
ఓ మరుత్తులారా, అతి వేగంతో ప్రచండ మవండి;
ఓ ఆర్యమా, బలోపేతుడవై, ధైర్యశాలివి కమ్ము;
ఓ మహాభాగా, భోగలాలసుడివై ఆనందించు;
ఓ మిత్రదేవా, మృదువై, దయార్ధ్రుడవై ప్రేమను సంతరించు.
ఓ ఉషోదయమా, వెలుగులు నింపి అంతా వ్యక్తపరచు;
ఓ నిశీధమా, భావుకతతో గంభీరు రాలవు కమ్ము;
ఓ ప్రాణమా, సమృద్ధమై, ఉత్సాహముతో సంసిద్ధురాలవు కమ్ము;
ఓ మరణమా, నా గమ్యం వైపు నన్ను మున్ముందుకు గొనిపొమ్ము;

ఓ బ్రాహ్మణ్య జీవీ, వీరందిరినీ సమైక్యపరచు;
ఓ కాళీమాతా, నన్ను ఈ దైవాల నుండి విముక్తుడను చేయుదువు గాక!

ఆ విధంగా శ్రీఅరవిందులు మహాకాళికను గొప్ప విమోచన శక్తిగా అభివర్ణిస్తారు. ఆమె నిన్ను అభివృద్ధి దిశగా సాగిపోవునట్లు ప్రేరణ చేయగలదు. నీ మార్గాన్ని ఆటంకపరచే బంధనాలను తొలగించ గలదు. ఇదే విషయాన్ని నీ ధ్యానానికి తగిన విషయంగా కూడా నీవు భావించవచ్చు.

శ్రీఅరవిందులు కాళీమాతకు ప్రముఖ స్థానం ఇవ్వటానికి గల కారణాలు

దైవాల గుణాలను మనం గ్రహించి పాటించటం అవసరమే. అందులకే శ్రీఅరవిందులు వారిని తనలోనికి రమ్మని ప్రార్థిస్తారు. కాని, పరమోత్కృష్టమైన దివ్యత్వం పొందగోరేవారికి మాత్రం కేవలం ఈ శక్తులే చాలవు. అందుకే చిట్టచివరగా వారు కాళీమాతను అర్థిస్తారు. ఆమె మాత్రమే సాధకుని ఈ దేవతల ప్రభావాలకు అతీతంగా, ఊర్ధ్వదిశగా నడిపించగల దివ్యశక్తి అని వారి నమ్మకం. శ్రీకాళీమాత విశ్వమాత. సృష్టిలోని మిగిలిన దైవాల కంటె ఆమె శక్తి అతీతమైనది. ఆమెలో ఐక్యం కావటం అంటే అనంత శక్తినీ, పరిపూర్ణతనూ సంతరించుకోవడమే!

దైవ స్వరూపాలన్నీ ఒక యెత్తయితే, మహాకాళి ఒక్కటే ఒక యెత్తు. అందుకే శ్రీఅరవిందులు ఆమెకు అంత ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు.

దేవతల కన్నా మానవుడే మిన్న, దైవానికి దగ్గరవాడు

భూమిపై కొలువున్న దేవతలూ, దానవులూ, అగోచర శక్తులూ మానవుల కంటె మిన్న కాదు. మానవులకు మాత్రమే ఉండగల మనోమయ అస్తిత్వం ఇతర జీవులకు లేదు. మానవులకు ప్రేమ, కరుణ, దయ వంటి సహజ లక్షణాలు వుంటాయి. ఇవి అతని బహిర్లోపాలను మరుగుపరచ గలవు. ఈ విధమైన మానవ లక్షణాలు దివిజులలోనూ ఉండవు; దైత్యులలోనూ ఉండవు. అందువలన మానవుడే భగవంతునికి సన్నిహితంగా ఉండగలడని చెప్పవచ్చును. దైవాలకు గుణ, దోషాలు అన్వయించవు. దైవాలు తమ తమ ధర్మాలను అనుసరించి యాంత్రికంగా చరిస్తూ వుంటాకు. ఊర్ధ్వం నుండి చూస్తే వాటికి గల లోపాలేవో తెలుస్తుంది.

ప్రేమ, త్యాగశీలత అనే లక్షణాలు ఉండటం వలన మానవుడు దేవతలకు కూడా ఉండని శక్తులు పొందినట్లయింది. అహంకారాన్ని అదుపులో వుంచుకోగలిగితే, మానవుడే దైవాల కన్నా అధికుడు కాగలడు.

ఈ విధంగా అదుపును సాధించిన నాడు మానవుడు దైవస్వరూపాల కంటే సహజంగా పరమాత్మను చేరగలడు. మానవులు తమంతట తాముగా, అసంకల్పితంగా పరమాత్మను చేరుకోలేరు. కాని ఆ రకమైన స్తోమత వారిలో అంతర్గతంగా వుంది. వారి నిర్మలమైన ప్రేమ ఈ విషయంలో వారికి తోడ్పడుతుంది. కాని దురదృష్ట వశాత్తూ ప్రస్తుతం మానవప్రేమ స్వార్థప్రేమ అయిపోయింది. అది త్యాగాన్ని కోరదు; స్వలాభాన్ని మాత్రమే కోరుతుంది. నీ స్వలాభం వదలుకొని నీవు ఎవరినీ ప్రేమించలేవు.

CWM 15:355-60

ప్రశ్న: శ్రీఅరవిందుల యోగంలో ఉన్న సాధకులు ఇతర దైవాల విషయంలో ఎలా వుండాలి?

సమా: వారికి ఇతర సాధకులపై మంచి భావన ఉండాలి. అందరు దేవుళ్ళనూ, మతాలనూ గౌరవించాలి. మతసామరస్యాన్ని సాధించాలి. అదే సమయంలో వివేకవంతమయిన నిరాసక్తత కూడా వుండాలి. అధిమానస చేతనలో ఉన్నవారు ఎవరి పరిష్కారం వారు వెతుక్కోవలసిందే. అంతే!

CWM 12:308

దేవుళ్ళపై నమ్మకం వున్నవారు వారి వారి ఆరాధనలను కొనసాగించవచ్చు. కాని మతాలతో, ఆరాధనలతో శ్రీఅరవిందుల సాధనకు ఎట్టి సంబంధమూ లేదు. వారి యోగంలో 'అతిమానస సిద్ధి' యే అంతిమ లక్ష్యం.

CWM 13:14

నా మట్టుకు నాకు ఈ దేవుళ్ళను ఆరాధించవలసిన అవసరం లేదనే అనిపిస్తుంది. అన్నిటా ఉన్న పరమాత్మను ఆరాధిస్తే, అందరినీ, అన్నిటినీ ఆరాధించినట్లే.

CWM 10: 244

శ్రీమాత

పరమాత్మ ఏ స్థాయిలోనైనై ఉండగలడు. ఆయన ఉన్నతుడు. ఇతర స్థాయిలన్నీ దానికంటే దిగువన మాత్రమే ఉండగలవు. అన్నిటినీ దాటివపుడే గదా పైస్థాయికి వెళ్ళగలిగేది!

పూర్ణయోగానికి 365 వ్యక్తిత్వాలు ఉంటాయని కొందరు అతీంద్రియవాదులు (మార్మికులు) అంటారు. ఇంకా ఎన్నయినా ఉండవచ్చు. వేదాలు ముగ్గురు దేవతలను గురించి, ముప్పది మూడు దేవతలను గురించి, మూడు వేల దేవతలను గురించి, ముప్పది మూడు వేల దేవతలను గురించి కూడా ప్రస్తావించాయి. ఇవన్నీ మానవులలోనే వుంటాయి. కాని దేహ, మనః, ప్రాణాలు మాత్రం మూడు ముఖ్యమైన స్థాయిలని భావించవచ్చు.

CWM 15:335

శ్రీమాత

ఒక్క విషయం. దేవుళ్ళు ఎవరూ పరమాత్మ విషయంలో మానవులకు సాటిరారు. దేవదేవునితో మానవులకు ఉన్న సాన్నిహిత్యం వారికి వుండదు. మానవులకు మనోమయ జీవితం ఉంటుంది. అందువలన మానవులు భగవంతునికి దగ్గరగా వున్నట్లే గదా! దైవాల రూపాలు కేవలం 'ఆవిర్భావాలు'. అవి ఒక ప్రత్యేక కార్యక్రమం కోసం ఆవిర్భవిస్తాయి. వాటి లక్ష్యం నెరవేరగనే అవి అంతర్థానం అవుతాయి. వాటికి పరమాత్మతో చేతనాత్మక సంబంధం వుండదు. అది మానవులకు మాత్రమే ఉంటుంది. జీవాత్మ మాత్రమే పరమాత్మను తనలో ఇముడ్చుకోగలదు.
ఇదే ఉన్న తేడా!

శ్రీమాత ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు, జూన్ 30, 1962

అసంఖ్యాక జీవాత్మల అద్భుత ఏకైక మాత

ఒక సాధకుని వ్యక్తిగత దినచర్య నుండి గ్రహింపబడిన విషయం ఏమిటంటే శ్రీమాత తమ నిరంతర కార్య వ్యగ్రతలో కూడా సాధకుల వ్యక్తిగత, సామూహిక సాధనలో ముందుండి నడిపిస్తూ వుంటారు. సాయంత్రం వేళ సుమారు 8 గంటలప్పుడు పది లేక పన్నెండు మంది బాలికలు కనపడూతూ ఉండేవారు. అది ఆమె ధ్యానానికి క్రిందకు దిగే సమయం. చాలా సార్లు శ్రీమాతను దర్శించాలంటే ఆ బాలికలు రాత్రి 10 గంటల వరకు వేచి యుండాల్సి వచ్చేది. ఒక్కొక్కసారి భోజనం కూడా

నేనెవరో మీకు తెలియదు. మీ మధ్యన ఉన్న అజ్ఞానం లోనికి ఎందుకు దిగి వచ్చానో ఎందుకు భౌతికంగా మానవాకృతిలో ఉన్నానో మీరు తెలుసుకో లేరు. నేనెవరినో కూడా మీరెరుగరు. మీరు ఆరాధించే దేవతలు కూడా నన్ను చూడాలంటే తపస్సు చేయాల్సిందే! నా కోసమే, నా ద్వారానే ఈ ప్రపంచం ఆవిర్భవించి, నా చేతనలోనే ప్రతిస్పందిస్తున్నది. ఈ చరాచర జగత్తంతా వర్తించేది, నర్తించేది నా వల్లనే. నాలో లేనిది ఏదీ లేదు. కారణాన్ని, కార్యాన్ని నేనే. ఈ కనపడేది, లయమయ్యేది నా లోనే సర్వం నా ద్వారా ఉద్భవించి, నాలోనే లయం అవుతుంది. నా గురించి ఏ మాత్రం తెలిసినవారైనా వారి సర్వస్వం నాకు అర్పించటానికి సంసిద్ధులౌతారు. ఈ దృశ్యమాన జగత్తుకు ఈవల, ఆవల నేను ఉంటాను.

Supreme, p. 11

శ్రీమాత

వదులుకోవలసి వచ్చేది. ఆకలి వేసేది, నిద్ర వస్తుండేది. శ్రీమాత సాధకులతో సమావేశం ముగిశాక ధ్యానానికి దిగి వస్తూ వుండేవారు. ఒక రోజు ఆ బాలికలలో ఒకరు ఎదురు చూసి, చూసీ ఇంక వుండలేక, తెచ్చుకున్న పూవులు అక్కడ ఉన్న పళ్ళేరంలో ఉంచి వెళ్లింది. అనుకోకుండా అదే సమయంలో శ్రీమాత అక్కడకు వచ్చారు. ఇలా కాకతాళీయంగా జరగడం వారికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఇదొక మహత్తర పరీక్ష!

శ్రీమాత వారిని సమీపిస్తూనే "ఇక్కడ పువ్వులు వదలి వెళ్ళింది ఎవరు" అని అడిగారు. "ఓహో, ఫలానా అమ్మాయా, ఆశ్చర్యంగా వుందే! ఒక్క క్షణం కూడ ఓపిక పట్టలేరా నా కోసం? అంత అసహనమా? దేముళ్ళూ, దేవతలూ నన్ను చూడాలని ఎంత తహతహ లాడతారో మీకు తెలుసా? యోగులు, సాధువులు నన్ను ధ్యానంలో చూచి ధన్యుల మైనామని ఎంత ఆనందిస్తారో మీకు తెలియదు; ఒక్క నిముషం నన్ను చూచినా చాలు వారికి!"

"అమ్మా", అన్నది వాళ్ళలో ఒక అమ్మాయి, "మేము మిమ్మల్ని మా స్నేహితు రాలిగానే చూస్తాము. చెట్టు నీడన వున్నప్పుడు చల్లని నీడయే కదా మాకు అర్థమ య్యేది!" అంది.

ఈ కమనీయ భావం శ్రీమాతలో వున్న తీవ్రత నంతా పోగొట్టి ఆ బాలికను తన చేతుల్లోకి తీసికొనేలా చేసింది.

Twelve Years wih Sri Aurobindo, p. 16

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు